

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 25 / CET / 15.01.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripció\CET\25CET\

Fitxer 25CET1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Empresa i Treball

Sessió 25, dijous 15 de gener de 2026

Presidència de la Il·lma. Sra. Maite Selva i Huertas

Sessió 25 de la CET

La sessió de la Comissió d'Empresa i Treball (CET) s'obre a ****. Presideix Maite Selva i Huertas, acompanyada de la vicepresidenta, Lúdia Ferré Ferré, i de la secretària, Laura Fernández Vega. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents [Francesc Jesús Becerra Ramírez](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Natàlia Fabian Corbacho](#) i [Conchi Jiménez Cruz](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Joan Canadell](#) i [Bruguera](#), [Noemí Nieto](#) i [Fumanal](#) i [M. Àngels Planas](#) i [Crous](#), pel G. P. de Junts; [Jordi Albert](#) i [Caballero](#), [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Joan Ignasi Elena Garcia](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Míriam Casanova Domènech](#) i [Àngels Esteller Ruedas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Javier Ramírez Gutiérrez](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença del secretari general d'Empresa i Treball davant la Comissió d'Empresa i Treball per a informar sobre el model de relacions laborals que defensa la Generalitat (tram. 357-00677/15).
2. Proposta de resolució sobre l'impuls del polígon d'Arnes (tram. 250-00663/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 266, 64; esmenes: BOPC 320, 22).
3. Proposta de resolució sobre la defensa i la protecció del sector automobilístic (tram. 250-00690/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 279, 54).
4. Proposta de resolució sobre el sector de l'automoció (tram. 250-00699/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 285, 8; esmenes: BOPC 320, 22).
5. Proposta de resolució sobre l'equiparació salarial del tercer sector (tram. 250-00742/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 309, 12; esmenes: BOPC 353, 30).

La presidenta

Bé, molt bona tarda i molt bon any a tothom.

Algun grup té alguna substitució a dir? *(Conchi Jiménez Cruz demana per parlar.)*
Digues.

Conchi Jiménez Cruz

Sí, hola, bona tarda. El diputat Jesús Becerra no pot venir i ve la diputada Ivana Martínez.

La presidenta

Ivana Martínez, molt bé. Algun grup més? Vosaltres no? *(Veus de fons.)* D'acord.
Molt bé.

**Compareixença del secretari general d'Empresa i Treball per a
informar sobre el model de relacions laborals que defensa la
Generalitat**

357-00677/15

Doncs el primer punt de l'ordre del dia és la compareixença del secretari general d'Empresa i Treball davant d'aquesta comissió, el senyor Pol Gibert Horcas, que el vaig a buscar un momentet i el faig entrar, d'acord?

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Bé, ja tenim aquí el senyor Pol Gibert Horcas, el secretari general d'Empresa i Treball, i el senyor Francisco Ramos Martín, el secretari de Treball, també de la Secretaria General d'Empresa i Treball. Disposeu d'un temps de quinze minuts per fer la vostra exposició i els grups parlamentaris tindran un temps d'entre cinc i set minuts. D'acord? Doncs quan vulgueu, podeu començar.

Pol Gibert Horcas (secretari general d'Empresa i Treball)

Molt bé, doncs gràcies, presidenta. Diputats i diputades, #(5.00) tots vostès. És com sempre un plaer tornar al Parlament a explicar qualsevol tema que reivindiqui el Parlament que puguem explicar des del Govern. Especialment aquest tema, que és transcendental per molta gent del país, com és les polítiques laborals i, evidentment, també el model de relacions laborals que tingui el Govern de Catalunya.

Evidentment, em permetran que avui m'acompanyi el secretari de Treball del Govern, expert en l'àmbit que em volgut avui comparèixer, per si hi ha qualsevol consulta que el puguem solucionar, doncs, evidentment, també tenim el seu consell per poder-la abordar.

Si volem abordar el model de relacions laborals que té el Govern i que té Catalunya i, evidentment, doncs també el model de polítiques laborals que té el Govern, és necessari explicar abans el context en el qual el país es mou actualment

socioeconòmicament, no? I abans d'entrar en el fons del tema, sí que em permetran una breu radiografia d'on estem com a país actualment, no?

Estem en un moment en el qual el creixement econòmic és positiu, és bo, no?, el conjunt de les dades ens ho demostren. Un creixement econòmic i una prosperitat que és essencial per poder garantir el benestar i la cohesió del país, no? Per aquest motiu és imprescindible poder impulsar el lideratge econòmic de Catalunya perquè tenim empreses competitives i també tenim una ocupació estable i de qualitat.

Com els deia, els indicadors econòmics demostren que estem en un bon moment econòmic, amb un creixement del PIB que no cal que els recordi que és del 2,4 per cent interanual del darrer trimestre, però això no implica, evidentment, que tot estigui fet. El que vol aquest Govern és que aquest creixement del PIB es traslladi també a renda familiar, que arribi a les famílies d'aquest país i no només un indicador que sigui macroeconòmic.

Per tant, el nostre model de desenvolupament no és mai competir reduint costos, és competir amb valor afegit, amb innovació, amb incorporació de coneixement, amb augment de productivitat i també amb la millora de la qualitat del treball i el poder adquisitiu de les persones treballadores d'aquest país.

Entrant en el mercat de treball, Catalunya tanca un 2025 que podem qualificar de clarament positiu en termes d'atur i d'ocupació. L'atur interanual ha baixat gairebé en dotze mil persones, un 3,5 per cent menys, una reducció més intensa que la que vam patir l'any anterior. El nombre de persones aturades que tenim en el país es xifren 323.000, la xifra més baixa des del mes de desembre de 2007.

L'ocupació ha crescut en un 2,21 per cent, amb prop de 84.000 afiliacions més a la Seguretat Social. I Catalunya supera ja els 3,8 milions de persones ocupades, la dada més alta en un desembre des de l'inici que es tenen dades al Govern de la Generalitat.

I, per últim, segons la darrera EPA, que es pel tercer trimestre del 2025, s'han assolit gairebé 4 milions de persones treballant i un rècord de població activa que s'enfila fins als 4.300.000 persones treballant.

Aquestes dades permeten afirmar amb humilitat, però també amb confiança, que l'economia i el mercat de treball de Catalunya són sòlids i evolucionen positivament, malgrat un context internacional extremadament complex i que cada dia evoluciona de manera molt i molt ràpida.

Tenim, doncs, una economia que funciona, que lidera, i un mercat de treball dinàmic, però el compromís que vam adoptar com a Govern és aquesta bonança econòmica, aquesta prosperitat que abans els parlava, que genera que el teixit productiu arribi a tothom, ha de ser, com diem moltes vegades, compartida.

El Govern parteix una convicció clara, no hi pot haver creixement econòmic sòlid ni competitivitat sostenible si aquest no es tradueix en millors condicions de vida per a la majoria social del país.

En un context, que abans citava, de transformacions econòmiques profundes, digitalització, transició ecològica, canvis demogràfics, el Govern treballa perquè el creixement econòmic de Catalunya sigui inclusiu i equilibrat.

Com els deia, la prosperitat compartida implica que els increments de productivitat i el bon comportament de l'economia tinguin un impacte directe en els salaris i condicions de treball de les persones que tenim en aquest país. Uns salaris dignes no és només és una qüestió social, és també una qüestió d'eficiència econòmica, que ajuda a la demanda interna a reduir desigualtats i a augmentar la resiliència, en definitiva, del conjunt de l'economia.

I amb aquesta convicció, aquest compromís que tenim com a Govern orienta el model de relacions laborals que estem impulsant des que estem en aquest nou mandat.

Molts aspectes que els podria comentar del model de relacions laborals els han escoltat aquí abans amb assessors meus, el conseller i diferents directors generals ja han explicat el model de relacions laborals de Catalunya amb diferents elements.

Em permetran, per això, que em centri en quatre eixos fonamentals per poder obrir el debat. El primer és el diàleg social i la concertació social, amb els agents econòmics i socials més representatius d'aquest país.

El segon és l'aprofundiment de les mediacions laborals, un àmbit que també estem posant èmfasi des del Govern.

El tercer és la millora de condicions laborals de les persones treballadores, amb dos vectors clar: feina de qualitat i feina segura i saludable.

I el quart és un reforç de les tasques d'inspecció de treball, per mantenir uns serveis d'inspecció eficients i que estiguin adaptats al context socioeconòmic que, com abans comentàvem, que és canviant i que evoluciona constantment.

Si obrim el capítol del diàleg social i la concertació social, impulsem el marc català de relacions laborals, sempre amb l'ajuda d'agents econòmics i socials, des de la convicció que no podem afrontar aquests reptes de manera solitària.

Des del Govern i sols podem fer moltes coses, però tenim el convenciment, ideològic, si volen, que la manera més sana de fer-ho és compartir aquestes polítiques públiques amb el conjunt d'agents socials i econòmics.

El nostre marc, per tant, es fonamenta en la concertació social i reconèixer el paper central que tenen aquí els sindicats i les patronals és essencial per poder desenvolupar el que a continuació els vull explicar.

És per això que el Govern va impulsar des del primer dia una Direcció General del Diàleg Social, que ha estat motivada i que és l'impuls d'aquest diàleg al llarg d'aquest primer any i mig de Govern, on hem pogut abordar diferents àmbits que el país ha hagut d'abordar amb urgència, com han pogut ser els aranzels o altres canvis de polítiques econòmiques que ens impliquen decididament.

Creiem i tenim el convenciment que fer-ho recolzat, fer-ho amb el conjunt de la representació empresarial i també dels treballadors és fer-ho de manera més solvent i també de manera més estable. Per això, amb el disseny de polítiques públiques que són fonamentals pel treball d'aquest país comptem amb el diàleg social com un pal de paller destacable.

En aquest sentit, sabeu que és un consell presidit pel molt honorable president de la Generalitat, Salvador Illa, i que hi participen quatre consellers de la Generalitat, Presidència, Economia, Empresa i Treball i Drets Socials, i els màxims representants i agents socials i econòmiques del país. Creiem que aquest és el màxim nivell de

debat que podem tenir per intentar concertar i dialogar en àmbits destacats en el país, es necessiten consensos molt amplis.

Però també tenim altres elements on podem dialogar i concertar en altres àmbits. El Consell de Relacions Laborals és un exemple perfecte que contribueix activament a la transformació que ens demana el mercat de treball, i són la construcció de consensos previs fonamentals pel dinamisme i l'enriquiment del procés de renovació de convenis, un element que després m'hi referiré que ha sigut important els darrers mesos en aquest país.

Només en aquest darrer any, el 2025, es van celebrar més de dues-centes reunions del Consell de Relacions Laborals en diferents àmbits. Alguns són tan importants o tan de rellevància com poden ser com s'aplica la IA a les empreses, l'ús del català als convenis laborals, la prevenció de riscos laborals, plans d'igualtat o el dret a desconnectar digitalment quan s'acaba la jornada laboral.

En aquest marc, és on les organitzacions sindicals i també empresarial, juntament amb l'Administració de la Generalitat, consensuen anualment un pla de treball per desenvolupar i donar resposta als reptes que tenim conjuntament com a economia i també com a mercat de treball.

Si abordem al capítol 2, el d'intentar aprofundir en la mediació laboral. El Departament d'Empresa aposta, jo dic amb una contundència que es veu evident en les reunions que estem fent aquests darrers anys, per la mediació laboral. Una aposta, com els deia, que vol acompanyar i impulsar consensos i mitigar conflictes en l'àmbit de relacions laborals i negociació col·lectiva. És per tal d'aconseguir que puguem resoldre conflictes derivats de convocatòries de vaga, d'expedients de regulació, de conflictes, de convenis col·lectius o de plans d'igualtat. Intentem, doncs, mediar per assolir solucions que siguin beneficiaries per a les dues parts en conflicte.

Així mateix, intentem actuar de manera proactiva, abans que el conflicte sigui formal i estigui registrat com a tal, per intentar que tingui el mínim impacte per a la ciutadania i pel teixit productiu, i intentar avançar les solucions abans que tinguem els problemes sobre la taula.

Quan aquestes solucions, desgraciadament, no sempre són viables per salvar una empresa o una entitat que estigui en risc, actuem de manera concertada, amb un abordatge que hem coordinat des del Departament d'Empresa i Treball, que ve d'una tradició ja històrica, segurament, o que ve d'anys enrere, on es coordina la feina de relacions laborals de secretaria d'Empresa i del SOC per intentar doncs, evidentment, donar una solució holística a la problemàtica que tinguin els treballadors i les empreses en casos de tancament industrials, com hem pogut patir en aquest país en els darrers anys.

Aquesta col·laboració, fruit del treball conjunt i de configuració que representa el Departament d'Empresa i Treball, crec que és una feina a destacar i que ha generat una integració en els serveis que fem per acompanyar les empreses i treballadors molt productiva, i crec que és molt interessant també destacar-la en aquesta compareixença.

I per últim, també, si parlem de conciliació i mediació, no volia deixar-me de parlar del Tribunal Laboral de Catalunya, del TLC, que fa una feina discreta però ingent per intentar solucionar conflictes laborals fora dels jutjats en el nostre país. I, per tant, també deia que té una història de reconeixement de la seva feina per part de tots els actors, que és destacable en aquesta compareixença.

Si abordem el punt 3, millora de condicions laborals, en el primer apartat que estava llegint #14.04) insuficients. És evident que el Govern considera la negociació col·lectiva com un pilar central en el marc de les relacions laborals de Catalunya, això és indubtable, no? I, per tant, el que volem fer és acompanyar en aquests debats de la negociació col·lectiva, on moltes vegades les parts poden arribar a acords per si mateixos, però moltes vegades es demana la contribució del Govern per poder mediar i intentar arribar a solucions.

I deixi'm aquí celebrar i també felicitar les parts que han aconseguit aquests acords recentment, convenis col·lectius de gran rellevància que hem tingut en el país i que hem pogut, doncs, tancar en aquests tres mesos. En primer lloc, el sector metal·lúrgic de la província de Barcelona, un conveni de referència molt important pel país i que s'ha pogut, doncs, renovar en condicions positives per a les dues parts.

També l'hostaleria a Catalunya, un conveni molt reclamat des de feia molt temps i que hem pogut tenir un acord crec que positiu també per a les dues parts.

El conveni de fruites, verdures, hortalisses i plàtans i patates de la província de Barcelona.

I per últim, també l'assistència domiciliària, també un col·lectiu que mereixia un conveni col·lectiu com el que han pogut aconseguir.

Aquests quatre convenis...

Fitxer 2

...col·lectius que com a referència que hem agafat per la compareixença regulen condicions de treball de més de mig milió de persones treballadores en aquest país. Per tant, això explica molt, diguem, l'interès del Govern en acompanyar que arribin a bon port aquest tipus de negociacions de convenis col·lectius, no?

També estem treballant amb el Departament de Drets Socials i Inclusió per assolir l'equiparació salarial al sector de serveis socials, un sector també amb seus molt precaris històricament, i que volem també concretar-ho amb un acord marc regulador pel sector social. Aquí la Secretaria de Treball estem treballant intensament amb Drets Socials per intentar aconseguir-ho.

També estem fomentant l'associació de plans d'igualtat, d'impulsar que cap empresa es quedi sense un pla d'igualtat, com regula la legislació vigent.

I també, per últim, promovent l'ús del català en el marc de la negociació col·lectiva, que ens sembla un aspecte important en aquests darrers anys.

Si abordem el vector de feina segura i saludable, és evident que la seguretat i la salut laboral és un pilar essencial del treball digne. Cap persona hauria de perdre la salut, ni molt menys la vida, amb una feina, amb unes condicions de treball que siguin les normals d'aquest país.

Malauradament, tot i els avanços que hem fet en aquests darrers anys, encara ens passa massa sovint al nostre país i hem de lamentar víctimes mortals a les feines del nostre país.

Per tant, és una política que hem volgut abordar, decididament, amb diferents elements que els passaré també a relatar perquè tinguin, ni que sigui el flaix, titular de cadascuna d'elles.

Degut a aquest increment que tenim d'accidents laborals, també sempre vinculat a un moment rècord d'ocupació, cosa que no hauria de ser una relació proporcional, però sempre acostuma a passar, hem elaborat un pla de xoc contra la #1.30 laboral, que el Departament d'Empresa ha impulsat, amb l'objectiu, com us deia, de reduir els accidents, d'acabar amb les morts a la feina i també fer el programa de malalties professionals que es poden prevenir amb una actuació proactiva.

Aquest pla combina mesures consensuades en el marc del Consell de Relacions Laborals i també programes específics i impulsats per l'Institut Català de Seguretat i Salut Laboral, així com també reorientant els esforços que tenim ja en marxa amb altres programes que volem també reorientar cap a aquesta política.

Algunes línies principals d'actuació han sigut, i han sigut anunciades a aquest Parlament ja amb anterioritat, la creació del cos de delegats i delegades territorials de prevenció, que el Govern està decidit a impulsar amb el #2.07 social, si és possible, però sinó també es tiraria endavant perquè creiem que és inevitable, veient els números que tenim actualment, que es faci una actuació decidida en aquest àmbit.

Un programa específic del sector de la construcció, en el qual s'estan acumulant, especialment, caigudes en altura, que representen prop del quaranta per cent d'accidents mortals que tenim actualment al país i, per tant, doncs assessorament directe a peu d'obra.

Foment de la cultura preventiva i detecció de deficiències. Aquest darrer trimestre del 2025 hem pogut realitzar cinquanta visites i esperem multiplicar per quatre aquest número l'any 2026, intentant conscienciar a un sector clau per la seguretat laboral del país que és important prendre les mesures correctes per intentar evitar accidents, que moltes vegades esdevenen mortals o greus.

Dues iniciatives que ens afecten en major part en aquests darrers anys, com és la prevenció dels efectes de la calor i també del canvi climàtic. Hem vist reiteradament, i també el conseller ho va poder explicar en aquest Parlament, com ens estan

afectant les onades de calor, durament, en èpoques cada cop més llargues i en mesos cada cop més al llarg de l'any. I, per tant, doncs intentar establir protocols i mesures preventives davant de l'estrès tèrmic que pateixen sectors que treballen, inevitablement, a l'aire lliure. Intentar, doncs, regular tant amb campanyes de sensibilització com també amb accions coordinades perquè puguem fer conscienciar la gent que està a peu de carrer dels riscos que té aquest tipus d'activitats i que s'han de controlar i, evidentment, prendre les mesures preventives que corresponguin.

I també amb altres tipus de fenòmens meteorològics adversos, que al nostre país estem patint recentment i que tothom ha pogut copsar en aquests darrers anys, sigui derivats d'altres elements que, evidentment, afecten la gent que treballa sigui a l'interior o a l'exterior de diferents teixits productius i, per tant, també podem establir protocols per tenir, evidentment, dimensionat què s'ha de fer en cada cas i tenir-ho regulat.

Per últim, el desplegament de l'Estratègia Catalana de Seguretat i Seguretat Laboral 2021-2026, que està acabant ja el seu mandat, un pal de paller del que ha de ser la seguretat laboral d'aquest país. Actualment, l'Estratègia Catalana porta, en el seu període vigent, el seixanta-sis per cent d'execució i esperem en aquest darrer any que li queda arribar al cent per cent d'execució dels seus objectius.

I, molt important, començar a parlar de l'Estratègia del 27, que aquest any començarem a obrir els debats per poder-la abordar i que, evidentment, ha de recollir elements com els que citava abans, que no estaven previstos en l'anterior estratègia perquè no existien, molts d'ells, no? Onades de calor encara molt més minses, menys al llarg de l'any i, evidentment, fenòmens meteorològics que van avançant amb el canvi climàtic, no?

Si entrem a l'últim capítol que ens volia mencionar quant a les relacions laborals a destacar dins del model, és el reforç de la inspecció de treball. Aquest és, evidentment, un agent clau en la vigilància de les condicions de treball i garantia del complement de la normativa per tal de millorar la qualitat d'ocupació que tenim en el nostre país, sempre en benefici de les persones treballadores que estan arreu del país i també les organitzacions empresarials i sindicals, que són la majoria, que fan bé la seva feina, no?

Per tant, el que volem fer no és només dotar de més recursos a la Inspecció de treball, que és un debat també clàssic del Parlament i que sempre impulsem, sinó també dotar-lo de noves tecnologies que puguin fer que la seva feina sigui molt més efectiva, eficient i pugui arribar als llocs que actualment doncs, evidentment, no hi poden arribar.

Destacar que la Inspecció de treball actua en tres àmbits destacats: salut i seguretat laboral, relacions laborals i també ocupació i estrangeria.

És evident –se m'acaba el temps, presidenta, ja vaig acabant amb aquesta primera intervenció– que estem bevent no només d'una llarga tradició del país de diàleg social i la concertació, això és obvi, no comencem de fa un any i mig, el país porta molts anys en marxa i, per tant, té feina molt ben encarrilada de fa molts anys, no? Però és veritat que tenim una doble dicotomia, tenim el repte d'una economia molt dinàmica, un mercat de treball molt dinàmic, amb rècords d'ocupació.

Necessitem, evidentment, regular la part #(5.44) negativa que té també aquest banc de treball, no? Que a vegades és doncs l'explotació encara en alguns sectors, la precarietat laboral que afecta alguns altres. I, amb aquestes eines que té el Govern de la Generalitat a seu abast, intentar acotar el màxim possible amb aquest element que els hi citava al principi i hi ubicava a ell, que és intentar fer arribar aquest creixement econòmic a qualsevol llar de Catalunya, i això passa per intentar tenir condicions laborals dignes en qualsevol treball que es faci en aquest país. I en aquest compromís el Govern de Catalunya treballarà fermament.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies. I ara serà el torn dels grups parlamentaris. Aquesta compareixença va ser demanada pels Comuns, per tant, tenen un temps màxim de set minuts.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. I, en primer lloc, agrair la compareixença avui del senyor Pol Gibert, el secretari general d'Empresa i Treball, també del senyor Paco Ramos, el secretari de Treball.

I bé, la petició d'aquesta compareixença, agraïm molt l'exposició que ens ha fet genèrica del model de relacions laborals i de la situació actual que estem i, per tant, col·locar-ho en context, però la nostra petició tenia un objectiu molt concret, que era que expliqués el Govern amb claredat quin era el seu posicionament polític davant de l'economia de plataformes.

Aquesta compareixença es va demanar immediatament després de la fotografia a Palau del president de la Generalitat amb els empresaris de Glovo. I per tant, el que li demanem no és un relat genèric, com ens ha fet, que, insisteixo, agraïm, ni tampoc bones intencions, sinó el que voldríem saber és quin model defensa el Govern en aquest sentit. Si defensa una economia digital que generi innovació sota drets, amb regulació i amb control públic, o si està disposat a tolerar que, sota el paraigua de la digitalització, el que s'instal·li és un mercat laboral de baixa qualitat.

No venim a parlar tampoc o no volem parlar només de Glovo o d'Uber Eats, venim a parlar d'un model de treball que pot marcar el futur del país, no ens enganyem, perquè el debat no és només sobre repartidors, és sobre quina economia volem construir i quina dignitat laboral ha de ser la que considerem irrenunciable.

Si no actuem amb determinació, amb llei, amb inspecció, amb política pública valenta, aquest model el que pot fer és condemnar milers de persones a una precarietat estructural que ve disfressada d'oportunitat. Vull dir una precarietat que es ven com a flexibilitat i com a autonomia, però que sovint el que amaga, sovint no, el que amaga, en realitat, són jornades interminables, ingressos incerts, riscos no reconeguts i una vida, en definitiva, que no es pot planificar.

Canvien les pantalles, canvia el llenguatge, però la lògica és la de sempre, desresponsabilitzar l'empresa i el risc carregar-lo a sobre de qui treballa, a sobre dels treballadors i treballadores. Ja no hi ha un encarregat amb xiulet, el que hi ha és un algoritme, ja no hi ha un fitxatge, hi ha un APP que decideix qui treballa, quan i amb quina por.

I en aquest context, vam veure com el president de la Generalitat va celebrar que Glovo abandoni el model de falsos autònoms i contracti els repartidors com a assalariats. Bé, complir la llei és imprescindible, però complir la llei no pot ser una medalla. Si el Govern acompanya algú, a qui ha d'acompanyar, sobretot, és a les

personas treballadores que han sostingut durant anys un model que és de frau. Perquè el model de falsos autònoms no és una disfunció puntual, és una estratègia deliberada, és un frau a la seguretat social, desprotecció vital i competència deslleial contra l'autònom real. I això té conseqüències col·lectives: menys drets, menys cotitzacions i també més desigualtat.

Que una plataforma comenci... No tinc..., senyora presidenta, no tinc temps, per tant, és temps lliure, entenc o...? (*L'oradorriu. Veus de fons.*) Perfecte. Gràcies.

Deia que una plataforma comenci a contractar, evidentment, és un pas endavant, sí, però és complir la legalitat i, a més, és insuficient. El problema no és només el contracte, és l'asimetria que genera de poder. La pregunta és quin model laboral és el que estem construint.

Si la retribució continua depenent de les comandes i de la disponibilitat, si el temps d'espera i els desplaçaments no compten, si l'algoritme assigna, penalitza o exclou sense garanties o, si el risc es desplaça a flotes i intermediaris, el resultat pot ser un salari aparentment legal, però que és, en realitat, materialment indigne.

I aquí hi ha un element clau, el creixement de les plataformes ja no és únicament i exclusivament menjar a domicili, i això ho saben, és també el repartiment de supermercats. Això vol dir que la precarietat d'APP es pot estendre a tota la cadena logística, preparació de comandes, magatzems i última milla. I si ara no posem regles, el model doncs, evidentment, s'escamparà. Si funciona i estalvia diners, s'escamparà.

La tecnologia no pot ser, doncs, una eina de regressió social. Una persona treballadora no pot estar sotmesa a decisions automatitzades o pseudoautomatitzades sobre horaris, ingressos o sancions que no tinguin ni transparència ni dret a recurs. Normalitzar això és posar en risc no només els drets laborals, sinó també l'estat del benestar en si mateix.

No rebutgem la tecnologia des dels Comuns, el que rebutgem és que s'utilitzi per precaritzar. I proposem alternatives clares. Transparència i control democràtic dels algoritmes, amb auditories independents i un dret a l'accés a les dades que afecten a la persona treballadora.

Drets col·lectius forts. Ha parlat de negociacions col·lectives. Una negociació sectorial que garanteixi salaris dignes, jornades reals, descansos, sobretot, i protecció davant de sancions encobertes i amb una representació sindical efectiva dins de les plataformes i de les flotes.

I models alternatius, amb suport a cooperatives de repartiment i plataformes cooperatives amb finançament, assessorament i criteris socials a la contractació pública i amb acords també amb ajuntaments i comerç local per promoure logística de proximitat amb treball digne.

També demanem una responsabilitat fiscal i social. Qui precaritza no pot ser premiat amb legitimitat pública ni facilitats institucionals. Les plataformes han d'assumir responsabilitats davant dels accidents, dels impagaments i riscos, sense externalitzar-los sistemàticament.

La «lleï rider» va ser una victòria col·lectiva. Va demostrar que quan la societat es planta, l'abús retrocedeix, però no pot convertir-se en una coartada. Un primer pas no pot servir per tolerar un sistema que continua precaritzant per altres vies.

Li fem, senyor secretari general, sis preguntes molt concretes. Sobre reparació del frau i prevenció de nous falsos autònoms. Quines mesures concretes està adoptant la Generalitat per contribuir a recuperar aquelles cotitzacions no ingressades durant anys de frau?

Sobre salaris i còmputos de temps real. Com valora el Departament que, malgrat aquest canvi de model, moltes persones puguin continuar sense arribar a un salari digne si comptabilitzem el temps real de treball amb esperes, disponibilitat, desplaçaments? Per tant, quines accions prendran perquè no tinguem un salari mínim interprofessional que sigui fictici?

Sobre subcontractació i externalització encoberta. Què farà la Generalitat per assegurar que la laboralització no es converteix en una externalització per la porta del darrere, amb flotes intermediàries, formules que reproduïxin aquesta precarietat?

Quarta, sobre algorismes, garanties i drets. Quines mesures impulsaran per garantir aquesta transparència, supervisió i dret a recurs davant de decisions que siguin

automatitzades? Parlàvem abans d'assignació de comandes, les penalitzacions, les exclusions, etcètera.

Cinquè, sobre drets col·lectius i marc sectorial. Quin compromís assumeix el Departament per impulsar la negociació col·lectiva sectorial en aquest cas i la representació sindical efectiva dins de les plataformes i les flotes?

I sobre el creixement en supermercat i l'extensió del model. Tenint en compte que aquest creixement de Glovo apunta cap als repartiments de supermercats, quines mesures preveu el Departament per evitar que la precarietat s'estengui a tota la cadena logística?

I a banda d'aquestes preguntes, sobretot li demanem tres compromisos clars del Departament. Primer, garantir condicions i salaris dignes, compatibilitzant el temps real de treball i evitant aquest salari mínim interprofessional fictici.

Segon, assegurar transparència i garanties en la gestió algorítmica, amb supervisió pública i dret a recurs per a les treballadores.

I, tercer, impulsar drets col·lectius i alternatives, amb negociació sectorial i suport a models cooperatius i de proximitat.

El futur del treball, abans ens ho deia, no està escrit, depèn del que decidim avui. I permeti'm acabar com he començat, els drets laborals només es mantenen en peu si es continuen defensant. Nosaltres no ens aturarem.

I ha començat vostè dient que estem ara en un bon moment econòmic, però la diferència entre el PIB i la renda familiar disponible és una plusvàlua encara molt gran i fa encara més imprescindible aquesta defensa dels drets laborals com a pilar bàsic de la nostra economia.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara serà el torn de Junts per Catalunya, amb la seva diputada, la senyora Noe... Ah, no, Maria Àngels Planas.

M. Àngels Planas i Crous

Moltes gràcies, presidenta. Benvingut, secretari..., no, director. *(Veus de fons.)*
Secretari, ja ho dic bé, secretari.

Bé, vostè és que ha parlat de moltes xifres, ens ha donat números molt optimistes, però la realitat és la que és, que tenim un poder adquisitiu que ha anat disminuint. Cada vegada els ciutadans són més pobres, treballen, tot i treballant, no arriben a final de mes i, per tant, el cost de la vida ha incrementat i no els hi don per viure i és una situació important a tenir en compte quan una persona treballant no arriba a final de mes.

I això, nosaltres...

Fitxer 3

...ho volem englobar amb el que parlem del salari mínim interprofessional, ens ho heu sentit dir moltes vegades. Pensem que es va aprovar que calia un salari mínim català de referència, d'un seixanta per cent del salari mig, com deia la Unió Europea. Comptàvem més o menys que serien uns 1.400 euros i pensem que cal fer-ho, però el Departament ha de fer una política amb agents socials perquè això sigui una realitat, i pensem doncs que ara no s'està fent.

I, per això, nosaltres li preguntem que aquesta proposta, que en quatre anys havia de ser una realitat, ens agradaria saber, un cop ha passat un any, volíem saber què s'ha fet, no?, o què s'està fent per arribar a aquest salari, que, com he dit abans, els treballadors cada vegada són més pobres i això sí que preocupa molt quan tenim gent treballant, no és que estiguin no treballant, és que estan treballant i no arriben a final de mes.

També vostè ens ha parlat de l'atur, que ha disminuït l'atur. Nosaltres el que veiem és que les xifres donen una disminució de l'atur, però que es va reduint l'atur, però encara hi ha molta bossa important de joves i majors de cinquanta-cinc anys que, bé, aquí preguntem quins programes s'està fent per aquesta gent que no estan treballant.

Vostè ha parlat d'una xifra, crec que són 223.000 aturats, no sé si ho dic bé? *(Veus de fons.)* O 320.000 aturats. I també ens trobem doncs que, tot i aquests aturats, ens

trobem amb empreses que necessiten treballadors, no? Crec que un trenta-set per cent de les empreses encara diuen que no tenen prou treballadors, que han de venir treballadors de fora perquè no tenim treballadors aquí a Catalunya. I, per tant, nosaltres el que ens preguntem és quina és la causa, quin és el problema que, tenint a l'atur, haguem de fer venir treballadors de fora perquè no podem..., les empreses no tenen treballadors per cobrir els seus llocs de treball.

Quin és el motiu? És que no hi ha prou formació? Quina és la causa del perquè es donen aquestes xifres?

Després també s'ha parlat de l'absentisme laboral. Vostè ha tocat molts temes, jo vaig així, una miqueta tocant els que crec que són més importants. Pel que fa a l'absentisme laboral, s'han doblat les xifres a Catalunya, és allà on hi ha les xifres més elevades, i crec que estem dintre de les primeres posicions de l'Estat en l'absentisme laboral. I sé que es va crear una direcció nova de relacions laborals on hi havia una comissió d'absentisme, no sé si ho dic bé. En aquesta comissió, ara ja fa un any que s'ha creat aquesta comissió, i a nosaltres ens agradaria saber quina és la seva valoració, en què estan treballant i com s'ha anat avançant per reduir aquest absentisme.

Perquè cada vegada hi ha més contractes, però també hi ha més contractes perquè s'ha de cobrir aquest absentisme, quan la gent no veia treballar i la feina s'ha de fer, per tant, s'ha de contractar nous treballadors.

I també vostè ha parlat de la sinistralitat. En aquest cas, són també un dels principals fracassos de les polítiques públiques, en aquest cas. Un augment d'accidents, especialment en sectors de molt de risc. Hi ha una infra notificació de malalties professionals, insuficiències contra els controls i també la cultura preventiva, no?, en aquest cas.

A nosaltres ens agradaria saber quines mesures s'estan prenent, quines inspeccions es fan a les empreses. Per si estan, realment, tots aquests controls de prevenció, si s'estan duent a terme tots aquests controls.

I si, realment, s'han incrementat també els inspectors, no? Jo crec que vostè ha dit que estaven en la línia d'incrementar els inspectors de treball, voldria saber com funciona, com estan.

I, bé, jo ho deixaria aquí. Sí que voldria dir, no voldria acabar sense dir que s'ha parlat de..., el company Canadell ens ha parlat de Glovo... Mijoler, perdoneu, és que com el tinc aquí... Ens ha... *(Veus de fons. Rialles.)* Perdoni, perdoni.

Ens ha parlat de Glovo, en aquest cas, i nosaltres sí que, diguem, que no podem avalar un model basat en els falsos autònoms, no és una qüestió d'ideologia, sinó de drets laborals, de justícia social i de compliment de la llei. Durant molts anys aquestes plataformes digitals han construït en el seu model un negoci sobre una precarització estructural. Nosaltres pensem que Catalunya no pot competir en base d'una desprotecció laboral. I per tant, crec que no és el nostre model de país.

I, bé, dit això, sí que volem deixar clar doncs que Junts no està en contra de la innovació ni de l'economia de plataformes, però el que volem és una economia moderna, competitiva, digital, amb regles clares i amb seguretat jurídica respecte a les persones que hi treballen i per això ens preocupa que, tot i les sentències, encara hi hagi milers de treballadors que estiguin en aquesta situació.

Jo sí que els volia preguntar que...

La presidenta

Diputada, ha d'anar acabant.

M. Àngels Planas i Crous

Sí, simplement, és, consideren que els mecanismes actuals d'inspecció són suficients per evitar que es segueixi produint aquests falsos autònoms?

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies. I ara és el torn d'Esquerra Republicana amb el seu diputat el senyor Jordi Albert. Endavant.

Jordi Albert i Caballero

Bé, gràcies, presidenta. Bé, doncs agrair al secretari general Pol Gibert, que fa quatre dies estava aquí al nostre costat, diguem-ne, a aquest cantó de la sala i que ja li vaig desitjar en el seu moment, quan el van nomenar, molta sort i encerts. En qualsevol cas, encantat de retrobar-te, Pol, i d'ara poder doncs continuar aquesta

dialèctica que ja teníem quan eres diputat i que continuarem ara, en aquest cas, amb les noves responsabilitats.

I també agrair al secretari de Treball, Paco Ramos, que tot sovint també interlocutem i que també li vull agrair la seva predisposició sempre al diàleg i a trobar solucions allà on hi ha un problema.

Bé, l'exposició que ha fet el senyor Gibert ha estat molt enfocada en molts àmbits. Crec que, com a secretari general d'aquest Departament, crec que hem trigat massa a fer-lo venir. És a dir, un any, més d'un any perquè vostès vinguessin a la Comissió d'Empresa i Treball crec que és massa i, per tant, crec que a partir d'ara l'haurem de fer venir més vegades perquè, en efecte, hi ha moltes temàtiques que hi ha damunt de la taula i que amb aquest temps d'intervenció que tindrem serà difícil que puguem abordar en tota la seva globalitat.

En qualsevol cas, nosaltres ens centrarem avui en cinc qüestions. La primera serà parlar del model de relacions laborals i model productiu. Aquí, doncs, lògicament, hauran de fer referència també, necessàriament també, als traspassos que creiem que s'haurien d'executar per part, algun de l'Estat, algun de la Generalitat, per tenir més capacitat de gestió en aquest àmbit.

També parlarem de la Inspecció de treball, parlarem de la seguretat i la salut laboral, imprescindible, i vostè ja ha fet referència que, enguany, el 2026, finalitza l'Estratègia catalana de seguretat i salut laboral i, per tant, haurem d'abordar la nova estratègia.

I, finalment, també li voldríem fer algunes qüestions i algunes referències respecte al SOC i també respecte a una qüestió que sap que a nosaltres també ens preocupa i que des del mes de setembre no està funcionant com hauria de ser, que són les acreditacions professionals. Per tant, abordarem tot aquest paquet.

Respecte al model de relacions laborals i també respecte al model productiu i el canvi del model productiu. De fet, la compareixença pivotava en bona part respecte a aquesta qüestió, respecte a Glovo i, per tant, també aquí implica aquesta economia de plataformes i com, en base a un sistema precaritzador, a un sistema que té en el darrer esglaó de l'escala als treballadors i les treballadores, doncs s'intenta maximitzar els beneficis d'aquestes empreses.

I per tant, aquí en el país tenim molt clar que necessitem un model productiu que sigui robust, que enforteixi la classe treballadora del país i que no estigui fonamentat en la depredació ni en la precarització de la classe treballadora del país. I, per tant, tots aquests models que ens venen també marcats per un capitalisme salvatge doncs no serien els que a Catalunya haurien de poder operar.

Lògicament, hi ha una normativa. El que també cal tenir molt present és que tenir una normativa no vol dir que es compleixi i, per tant, aquí és imprescindible l'acció de la inspecció de treball. Per això, des d'aquest punt de vista, nosaltres també interpel·lem amb el Departament per tal que també exposi i pugui desenvolupar encara molt més allò que ja ens ha anunciat respecte a quins possibles canvis normatius s'haurien de poder impulsar per tal d'aconseguir que l'economia de plataformes respecti els drets laborals.

D'altra banda, aquí en aquest Parlament, fa tot just abans de finalitzar l'any, ja vam arrencar els treballs de la comissió d'estudi de l'impacte de l'economia de plataformes i també de la intel·ligència artificial sobre el mercat de treball. I, per tant, aquí nosaltres treballarem propositivament per trobar solucions per evitar que, precisament, els avenços tecnològics vagin en contra de la classe treballadora del país i vagin en contra dels interessos dels treballadors i les treballadores de Catalunya.

És clau, en aquest sentit, doncs, que també enfortim la nostra capacitat de gestió i la nostra capacitat normativa i bé sabem que en l'àmbit laboral, en l'àmbit del treball Catalunya té unes competències limitades. I, per tant, aquesta és una qüestió que també li traslladem al secretari general que marqui també un posicionament respecte a l'increment de la capacitat normativa del Govern de la Generalitat per tal que pugui tenir més incidència en tot el sistema productiu del país, però, tanmateix, també en el model de relacions laborals, eh? I aquí doncs sabem també com l'Estatut dels Treballadors i alguns dels seus articles acaben perjudicant i molt aquesta capacitat de gestió i capacitat normativa.

Vostè ho ha dit en la seva intervenció, ha fet referència a què tenen una actitud proactiva des de la Direcció General de Relacions Laborals, a la qual també vull agrair en tot moment sempre la seva predisposició a la bona feina. Però aquesta

proactivitat sempre va mancada d'un altre element, que és la manca de capacitat pròpia de l'autoritat laboral del país per aconseguir reconduir aquesta conflictivitat laboral. Moltes vegades, o de fet sempre, només ens podem quedar en l'àmbit de la mediació, i creiem que seria necessari que l'autoritat laboral a Catalunya tingués major capacitat normativa per tal d'incidir molt més i de forma més favorable als interessos també de la classe treballadora, amb una millora de la normativa i, per tant, recuperar l'autorització administrativa prèvia a la presentació dels expedients de regulació d'ocupació, als expedients d'extinció d'ocupació.

I això també va molt lligat al nivell de traspassos. Necessitem traspassos tant del salari mínim perquè, de fet, abans s'ha mencionat, depèn dels estudis, entre un dotze i un trenta-vuit per cent de la classe treballadora d'aquest país, de les persones que treballen, no arriben a final de mes. Això ve motivat pels sous i per l'increment del cost de la vida, però, d'altra banda, també ve motivat perquè aquest increment és molt desigual depenent dels territoris.

I per tant, des de Catalunya, més enllà del salari mínim de referència, que això ja es podria posar damunt de la taula en qualsevol àmbit de negociació col·lectiva per part de la patronal, el que reclamem és que hi hagi un traspàs del salari mínim interprofessional per tal que sigui el Govern de Generalitat qui pugui establir quin ha de ser aquest salari mínim i sigui d'obligat compliment.

I, d'altra banda, el traspàs de les polítiques passives d'ocupació. Vostè sap també, en la seva època de diputat, nosaltres, Esquerra Republicana, vam treballar, i hi insistim, i aquí hi ha resolucions aprovades en aquest Parlament, reclamant aquest traspàs de les polítiques passives d'ocupació.

Seguretat i salut laboral és clau, per tant, desplegar aquesta estratègia. Des d'aquest grup parlamentari li demanem que ens tingui en compte per tal de poder treballar en l'Estratègia de seguretat i salut laboral que ha d'estar operativa a partir del 2026.

I, finalment, acabo amb unes preguntes molt concretes respecte al SOC. Una és que s'ha informat, de fet, des de finals de desembre, als centres que s'iniciarien els cursos de la FOAP a partir del 9 de març del 2025. A nosaltres això ens preocupa i, per tant, hi ha una sèrie de preguntes que ens agradaria que poguéssiu respondre. Una és si pensen deixar que les persones usuàries aquests dos mesos, en el millor dels

casos, sense la formació de la FOAP, sabent que és el gruix de la formació ocupacional.

Com pensen gestionar l'afectació als docents d'aquestes accions formatives? Amb dos mesos de ERTOS? O ni tan sols es tindrà en compte perquè es contracten amb l'inici de l'acció formativa i, per tant, si no s'inicia l'acció ja no els contractaran?

Com es gestionarà el vuitanta per cent que es pagava als centres a l'inici de l'acció formativa? Un altre cop, si no hi ha acció formativa, no podran rebre aquesta subvenció del vuitanta per cent.

I, finalment, com s'ajudaran els centres que ja havien fet aquesta prospecció entre l'alumnat i, per tant, per conservar aquests alumnes que ja podien formar part d'aquesta formació? O se'ls compensarà per doblat?

I ja acabo, presidenta...

La presidenta

Diputat, ha d'anar acabant.

Jordi Albert i Caballero

...abans que m'avisi.

Continuem tenint un problema amb les acreditacions professionals.

Fitxer 4

Això depèn de l'Agència de Formació Professional. En qualsevol cas, estan al Departament d'Educació, però continuem sense poder dur a terme acreditacions professionals en el país. Per tant, això és un problema greu, un problema que, a més, afecta sectors molt precaritzats i, per tant, li demanem que trobin una solució, però que no surtin els diners de Treball, que surtin d'on estan, ja que es van voler endur l'agència d'educació...

La presidenta

Diputat, ha d'anar acabant. Acabi, si us plau.

Jordi Albert i Caballero

...que el Departament d'Educació assumeixi també els costos d'aquestes acreditacions professionals.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Ara és el torn del Partit Popular amb la seva diputada, la senyora Míriam Casanovas. Endavant.

Míriam Casanova Domènech

Molt bé, gràcies, presidenta. Abans de tot, també agrair al secretari general d'Empresa i Treball, el senyor Pol Gibert, que avui estigui aquí a la Comissió d'Empresa i Treball per explicar-nos realment els trets principals de la política de treball, no?, del Govern de la Generalitat i que, a més a més, ho faci de la mà del secretari de Treball, el senyor Paco Ramos, que tots el coneixem perquè és un gran expert també en la matèria.

Primer de tot, el que volia és destacar quines són, pel Partit Popular, els pilars o aquelles àrees que considerem que són fonamentals en el model de relacions laborals. Compartim, primerament, tot el tema de la salut i seguretat laboral i, per tant, estem també, mà estesa, per tot el que faci falta per definir i per aplicar també el pla de xoc per evitar els accidents laborals i per prevenir malalties també a la feina.

També compartim l'altre pilar que considerem que és el diàleg social, amb tots els agents econòmics i socials, perquè considerem que s'ha de promoure per, realment, avançar en la millora del salari com de les altres condicions laborals de les persones treballadores.

Pel que fa a l'altra gran àrea, la inspecció de treball. Vostè ha comentat que no només el Govern pretén incrementar els recursos necessaris, sinó que ha posat l'èmfasi també en les noves tecnologies. Llavors, si ens podia concretar una miqueta més, de quants recursos parlem que tindrà al llarg del mandat la inspecció de treball, eh? Quin serà l'increment de recursos? Quines seran aquestes noves tecnologies? I, en definitiva, la nova estructura que ha de tenir per portar realment les seves funcions de vigilància i exigència en el compliment de la normativa laboral

d'informació, d'assistència i orientació a empreses i treballadors i de mediació i conciliació entre empreses i treballadors per posar fi a conflictes laborals.

Un tercer aspecte que considerem que també és molt important, s'ha mencionat molt per sobre, és el tema de l'absentisme laboral. Considerem que cal més control, coordinació, més agilitat en la gestió de les baixes laborals per incapacitat temporal de contingència comuna, eh? I tenint present que el cas de Catalunya és especialment notori perquè, realment, està molt per sobre de la mitjana espanyola amb baixes laborals i això comporta un cost, al voltant d'un deu per cent del PIB català.

Fa uns dies sortia també a la premsa, no?, parlaven que el col·lapse dels CAPs el que fa és endarrerir una setmana el fet que un treballador català pugui ser atès als CAPs respecte a la resta de treballadors espanyols. Aquest és un greu problema per l'economia catalana i junt també amb el problema de com fem créixer els salaris reals pel conjunt dels treballadors, ja que ens trobem que el salari mínim interprofessional ha anat pujant, però ja, pràcticament, el salari mitjà està lleugerament per sobre del salari mínim interprofessional i no sembla que es trobi la fórmula per fer créixer, d'una manera generalitzada, els salaris reals dels treballadors.

Després també hi ha un altre pilar que considerem que és molt important, que és tota la qüestió del SOC i les polítiques d'ocupació, amb les polítiques de formació que vostè, en la seva primera intervenció, no ho ha mencionat. I voldríem saber què s'està fent, quins canvis s'estan fent per realment adaptar les habilitats i la formació de les persones usuàries del SOC per, realment, satisfer les necessitats de les empreses, eh?, quant als llocs de treball.

Per tant, en aquestes àrees principals voldríem saber, en definitiva, quines actuacions volen portar de forma més concreta perquè considerem que són molt rellevants en el que és pròpiament el model de l'àrea de treball de la Generalitat.

I pel que fa al cas concret de l'empresa Glovo, no?, que ens comentava el diputat dels Comuns. Bé, primerament, ens hagués agradat que llavors la compareixença fos per parlar de l'àmbit laboral de les economies de plataformes, però, realment, la compareixença era en general sobre el model de relacions laborals.

El diputat dels Comuns ha criticat la foto i la participació del president de la Generalitat per celebrar els deu anys de vida de l'empresa Glovo, però s'ha oblidat, no?, que també el líder de l'UGT, el Pepe Álvarez, també doncs, curiosament, estava a la foto i estava allà participant també de la celebració, no?

Nosaltres pensem que Glovo, com altres empreses que realment tenen una gran base tecnològica, doncs són grans empreses. En concret, aquesta té seu a Barcelona, ja té deu anys de vida i té una forta expansió internacional que opera en més de vuit-centes ciutats, en vint països i genera 5.000 milions de facturació. Glovo, en concret, ha estat fortament criticada pel seu model de repartidors com a autònoms, com a falsos autònoms, però també s'han oblidat, els que hem visitat l'empresa, doncs que realment ofereix molt bones condicions salarials i laborals als 1.500 treballadors que tenim aquí a la seu central de Barcelona i al voltant de cinc-cents treballadors a l'oficina de Madrid.

Però sens dubte el repte està, no?, en garantir, realment, aquestes condicions laborals, que siguin correctes, si parlem del sector de les empreses de repartiment, doncs pels repartidors, però, en general, pel conjunt dels treballadors i al mateix temps que sense impedir la viabilitat econòmica per les empreses. O sigui, que és un repte que és generalitzat, no només per les economies de plataforma. I, per cert, de falsos autònoms, malauradament, en tenim en molts altres sectors.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara serà el torn del Grup Parlamentari de VOX, amb el seu diputat el senyor Javier Ramírez. Endavant

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidenta. Antes de empezar con la intervención, sí quiero hacer una previa, que no sirva de precedente, pero no puedo estar más de acuerdo con el diputado de Comuns... *(Veus de fons.)* En el sentido... *(Veus de fons.)* En el sentido de que usted la intervención que ha practicado hoy, que ha llevado a cabo, podríamos cogerla literal de la exposición que ha hecho, por ejemplo, o hizo en su momento el consejero de Empresa en su inicio de mandato. Como objetivos utópicos

están muy bien, pero lo fáctico y lo real pues usted no ha explicado nada. Solo ha dado un dato, que me parece interesante, que creo que es la clave de la intervención, y es que usted ha puesto en valor el récord de empleo, claro, pero usted no ha dicho que tenemos récord de habitantes en Cataluña, de personas que viven en Cataluña. Ustedes han abierto las fronteras y, por tanto, jamás ha habido tantísima gente viviendo en Cataluña como ahora. *(Veus de fons.)*

Señora Vega, acabamos de empezar el año 2026, no se ponga usted nerviosa, por favor, déjeme acabar con la intervención, por favor. *(Veus de fons.)* Déjeme acabar. Gracias. No se preocupe. Y acabo de empezar, ¿eh?

Aquí se han dicho cosas muy interesantes, como la siguiente, y es que aumentan y mejoran los datos macroeconómicos, pero no les llega a los bolsillos de los ciudadanos, no llega a los bolsillos de los catalanes. Claro, es que se los quedan ustedes.

Y la primera medida, ¿ustedes quieren mejorar el poder adquisitivo de los catalanes? ¿Por qué no deflactan el IRPF autonómico? ¿Por qué no deflactan el IRPF autonómico? Esa es la primera pregunta.

Pero es que, si empezamos en enero del 26, en enero, ustedes, y volviendo a eso, que no quieren mejorar la vida de los catalanes, no quieren mejorar la clase trabajadora, no quieren mejorar el poder adquisitivo de la clase trabajadora, les pongo unos ejemplos.

Uno, no quieren deflactar el IRPF. Dos, aumentan la tasa turística, que pagamos todos los catalanes, ¿eh? Todos. Aumentan el canon del agua. Implantan la tasa de basuras. No quieren reducir el ITP, por tanto, cada vez el coste de la vivienda es más caro en Cataluña para la clase trabajadora. Imponen obligaciones climáticas a empresas, que eso supone aumentar los costes, ergo, menos trabajadores o menos rentabilidad, por tanto, menos sueldos. Y eso solo en enero, y estamos en el día 15. Y es competencia de la Generalitat de Cataluña.

Por tanto, claro, cuando ustedes vienen aquí y quieren ampliar el diálogo social, la concertación, la mejora de los trabajadores, oiga, lo tienen muy fácil, apliquen sus competencias. Algunos van con unos..., siempre la misma matraca onírica y la

ensoñación permanente de querer conseguir competencias que no son suyas. No, no, oiga, apliquen las suyas, apliquen las que tienen, deflacten el IRPF.

Pero es que hay un tema que para mí es fundamental, y es que, oiga, ustedes dicen que quieren incidir en la inspección y el diálogo social. ¿Para qué? No hay nada tan importante y tan duro a la vez para un empresario, es tener a la Generalitat de Cataluña detrás cada día, de manera reiterada y permanente.

Es que a ustedes parece que aquí, en vez de mejorar las condiciones laborales, mejorar las condiciones de inversión y, por tanto, las condiciones fiscales para que se pueda crear trabajo y, por tanto, poder mejorar los sueldos, ustedes lo que quieren es inspeccionar de manera permanente y reiterada a las empresas para intentar recaudar más. Ese es el objetivo que ustedes tienen y ese es el que aplican de manera permanente.

En cuanto a la negociación colectiva. Oiga, mire, le voy a ser muy claro y muy franco, aquí la negociación colectiva la eligen o la aceptan cuando a algunos les gusta o cuando quieren. Aquí hemos visto auténticos *shows* –*shows*– en la Comisión de Empresa y Trabajo, protagonizado por la bancada que da apoyo a su Gobierno, por tanto, a la designación de usted como cargo, en contra de comités de empresa enteros, contra comités de empresa elegidos libremente por los trabajadores. Y, claro, como no tenían la línea laboral, social o política de un trabajador en concreto, han ido en contra de esos pactos sociales.

Por tanto, mire, la pregunta del Govern es ¿dónde va a estar? ¿En el respeto de la decisión laboral de los trabajadores o en algún fanático que da apoyo a las tesis de extrema izquierda radical y marxistas del señor Albert?

Luego hay un tema que creo que también es fundamental y no se ha hablado aquí. Oiga, mire, sobre la noticia que ha salido de Pimec, que estima el diez por ciento del absentismo laboral y ha dicho las bajas laborales en cuanto al PIB. ¿Qué medidas está tomando la Generalitat para mejorar la vida de los catalanes, la vida de los trabajadores, la salud laboral, para evitar que haya esas bajas laborales? ¿O por contra lo que estamos haciendo es, precisamente, intentar inspeccionar las empresas, que está muy bien, ¿eh?, pero...

Y hay una cosa que me ha encantado, que ha dicho usted, y ha sacado pecho, y le voy a dar hasta la razón. Usted ha puesto en valor, que no es cosa de la Generalitat, pero, bueno, no pasa nada, se lo acepto, el convenio de la Metalúrgica de Barcelona. Chapó. ¿Y el de Tarragona? ¿Cómo viene usted aquí a sacar pecho de un convenio colectivo en el que hay diferencias salariales en mismas escalas con el convenio en Tarragona de ocho y diez mil euros? ¿No todos somos catalanes? ¿O qué pasa, que un señor que tributa en Tarragona cobra una media de entre siete y ocho mil euros menos por la misma escala salarial aplicando el mismo convenio? Y le puedo asegurar que conozco perfectamente ese convenio porque he estado, precisamente, en el convenio de la Metalúrgica de Barcelona y de Tarragona, he cobrado de los dos, y la diferencia es brutal. Por tanto, no sé, explíquelo. ¿Qué diferencia hay?

Ah, no, claro, es que aquí es donde respetamos, ¿no?, el diálogo social, el pacto entre empresas y trabajadores y el acuerdo económico que han llegado ahí. Perfecto. Entonces, ¿la Generalitat para qué sirve en materia laboral, en materia social, en materia de rentabilidad para las empresas? Esa es la pregunta.

Por tanto, a efectos de reflexión, no puedo sacar más jugo de su intervención porque no ha dicho absolutamente nada, aparte del marco teórico, ¿no? Entonces, como no ha dicho mucha cosa, no le puedo decir mucha cosa.

Lo que sí que le puedo recomendar es lo siguiente. Y es que piense, igual que debería hacer su consejero, en ese pequeño trabajador que le cuesta llegar a final de mes, que cada vez ustedes le suben los impuestos, que cada vez le cuesta más adquirir la compra de un coche o una vivienda o la cesta de la compra y que, encima, viene el ayuntamiento de turno y le sube la tasa de basuras o el IBI. Siempre gobernando los mismos, ustedes, el Partido Socialista de Cataluña o el partido separatista de Cataluña, porque actúan como tal y, al final, aplican las mismas políticas.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn de la CUP, amb la seva diputada la senyora Laura Fernández. Endavant.

Laura Fernández Vega

Bones. Jo no estava dient res, només estava dient que és una correlació estranya la de pensar que perquè hi hagi més població augmenten el nombre de llocs d'ocupació. Vull dir, que jo sé que us han canviat el jefe i que ara teniu el Carlos Quero, que vol jugar a l'obrerisme, que a mi em sembla bé i em sembla un símptoma dels temps, i això vol dir també que la Conselleria s'haurà de posar les piles en moltes coses, però, llavors, heu d'actualitzar una mica l'argumentari.

Anem-hi. Jo sí que havia entès també, quan es va demanar aquesta compareixença, que era pel fet que el president hagués assistit i que hagués felicitat l'empresa Glovo pels seus deu anys, perquè es va emmarcar en aquell moment, perquè aquella mateixa setmana un jutge de Barcelona havia determinat que 3.572 *riders* estaven com a falsos autònoms, perquè aquesta... És que a mi no m'agrada dir-li que sigui una empresa, el que penso és que és un càrtel, perquè quan t'acumules 200 milions en multes, doncs em sembla que estàs delinquant de forma efectiva.

Llavors, crec que és un problema que els nostres representants públics, que ja no és sol una qüestió de partit, sinó que quan s'està en un Govern representes a tothom, donin suport a qui comet aquest tipus d'il·legalitats. Sobretot perquè, a més, a la setmana següent, quan van assistir a un judici, aquesta fotografia va ser esgrimida per part de la defensa de Glovo. Amb la qual cosa sí que hi havia un component polític i crec que és una cosa que hem de poder abordar.

Fitxer 5

No crec que us competeixi exactament a vosaltres, no ho sé, potser sí, però sí que és una de les qüestions en les quals, crec, es va demanar aquesta compareixença i, per tant, crec que hem de poder abordar. Perquè jo me n'afarto d'escoltar al plenari que qui incompleixi la llei serà sancionat i que s'ha de ser molt dur, però resulta que això només s'aplica a una part de la població i que, en canvi, l'altra té la capacitat sempre de poder gaudir, simultàniament, d'aquests suports, malgrat que, una

vegada i una altra, determinats jutjats del social, que fan molt bona feina, tanta com poden, vaja, els sancionin i els ho apliquin.

Per tant, crec que no pot haver-hi aquest doble *rasero*. Si estem parlant que qui incompleix la llei ha de pagar, el que no pot ser és que hi hagi aquest tipus de fotos, perquè després tots ens riem de Feijóo perquè es fa fotos amb determinats cartells. Doncs bé, a mi m'agradaria que per part del Govern no fessin exactament el mateix perquè uns són il·legals i els altres són semi il·legals. Únicament, i com a mínim, fins que guanyem una millor protecció dins dels jutjats.

Fora d'això, jo hi ha una cosa en la que vull felicitar i és que per fi s'ha actualitzat, que no es feia, pràcticament, des de la seva creació, el registre de sancions greus a empreses en matèria d'accidentalitat laboral. Jo crec que, bé, ja tocava. S'ha actualitzat per 2024 i 2025, existia des de 2009, el qual era una mica preocupant.

Però sí que és important, i tampoc és que us competeixi exactament a vosaltres, però és un dels temes que venen planant, aquesta idea de l'absentisme. Sobretot perquè no feia tant, al final un Govern és un Govern i cada conselleria s'ocupa del seu tros, però no només, la consellera Pané va tenir unes molt poc afortunades declaracions en tornar les baixes laborals i va haver-hi una campanya, que no sé si només s'ha retirat al meu municipi o s'ha retirat en general, sobre la idea d'agafar amb responsabilitat les baixes.

Bé, això és una absoluta vergonya en un país en el que el que ens passa és que, si ens posem, respecte dels informes que tenim, eh?, qui simula malaltia està en un quatre per cent i podríem dir, és un problema molt greu, anem a fer que la consellera faci cartells, *okay*. Són set vegades més els treballadors que estan assistint malalts al seu lloc de feina i, quan un assisteix malalt al seu lloc de feina, precisament el que s'incrementa és l'accidentalitat laboral, que es pot donar o no dins el lloc de feina.

Per tant, si tens un número en un quatre per cent i tens un altre en un vint-i-vuit per cent per cent, a mi em semblaria que hi ha un problema de prioritats polítiques quan t'enfoques en el quatre i no en el vint-i-vuit.

Per tant, sí que demanaríem, no només que hi hagi hagut aquesta retirada, si és efectiva o no, sinó que el que hi hagi siguin campanyes conscienciant els treballadors que sí que tenen dret a agafar-se la baixa quan es troben malament. Aquestes són

les campanyes que hauria d'haver-hi. I m'és igual si competeixen a la Conselleria de Sanitat o a la Conselleria d'Empresa i Treball, la feina s'ha de fer.

Per què? Perquè sinó hem de seguir escoltant que tenim un problema d'absentisme, que ja és una mala categorització, perquè un s'absté quan falta a la feina sense motiu justificat i no quan està malalt.

I, sobretot, perquè també tenim uns números que són molt preocupants, no repetiré els accidents laborals perquè jo crec que tots els diputats que estan aquí m'han escoltat prou vegades dir-vos-els i vosaltres ja us els sabeu, però sí que tenim un 45,6 per cent de treballadors que asseguren que van a la feina patint por dels riscos. I em sembla que és sobre les coses en les que ens hauríem de començar a enfocar. Sobretot, estem empresa i treball, per tant també és empresa, sobretot, quan una vegada i una altra seguim apostant per sectors no productius i especialment precaritzants, com són el sector turístic.

És a dir, a mi no m'agrada el model econòmic que tenim, no crec que sigui bo per les empreses tampoc, és bo només per qui vol extreure bastants beneficis amb poca inversió. Ara bé, com a mínim que ens ocupem que hi hagi la màxima seguretat en aquest sentit i prioritzem amb què ens trobem. Perquè després quan diem que hi ha moltes baixes en aquest país, i és cert que si mires en termes d'altres comunitats autònomes a vegades estem per sobre, això és, d'una banda, perquè es reconeixen determinats drets i hi ha més seguretat, però també és perquè hi ha unes condicions de vida en les que no necessàriament s'han de fer càrrec els empresaris, i això, mira, serien de les poques coses que podem estar d'acord amb PIMEC, que també afecten a l'àmbit del conjunt del treball.

D'altra banda, dir que en el nostre que s'havia entrat una moció, que tenia a veure també amb l'actualització d'aquest registre, però no només, en el qual parlàvem que es poguessin creuar les dades de treball i de salut, precisament per poder detectar, en termes de riscos psicosocials..., hi ha determinades baixes que es poden veure. Per exemple, si tu tenies una mateixa empresa on tens quatre, cinc, sis persones que agafen les baixes per termes de salut mental, que són molt difícils d'ubicar com a contingències laborals, que immediatament es pogués obrir una inspecció.

Això és una feina que sí que és relativament fàcil de fer, relativament fàcil de fer en termes tecnològics, però que és una cosa que vam demanar, que es va aprovar en aquest plenari i que volíem saber si s'ha començat a treballar.

També vam aprovar que demanàriem les primeres competències de treball al Congreso, però això no ho pregunto perquè ja m'imagino que no gaire, que es va aprovar perquè algú no s'ho va acabar de mirar o pel que fos, però que..., vull dir, que estem aquí, eh?, pel que dèiem de les competències i les que no tenim.

I d'altra banda, una de les altres coses que s'havia aprovat era, precisament, que l'atenció primària, que no crec que els entusiasmessin tampoc aquests cartells, poguessin estar a l'INSS la determinació de les contingències laborals. Saber també si han pogut avançar o no des de la moció que vam presentar en aquest sentit.

I que es va aprovar també a una comissió que estigués participada dels partits, dels sindicats, per experts en legislació, sobretot per abordar també el teletreball. I això també és una de les coses que volíem preguntar, com s'està treballant perquè, al final, el que ens trobem és que hi ha una desprotecció molt gran cap als treballadors en aquest sentit, quan s'insta al teletreball.

Evidentment, casa nostra no és una oficina i moltes vegades una cosa que semblaria que serveix per alliberar temps –i acabo– pot ser, justament, al contrari, i tot això recarrega.

Dir també que jo celebro que no estiguem deflectant IRPFs perquè, si el que tenim és aquesta situació en què l'accidentalitat laboral és tan alta, potser –potser– necessitem més que mai una sanitat pública que pugui donar suport a tots els treballadors.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Mixt, però no hi ha ningú. I per acabar, té el torn el Partit Socialista amb la seva diputada Elena Díaz. Endavant.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, presidenta. I bé, primer de tot, agrair al secretari general del Departament i al secretari de Treball la seva compareixença, les seves explicacions i, com ens ha quedat reflectit, ens han quedat clar les línies, els eixos de treball del seu Departament en aquest model de les polítiques laborals.

Bé, vostès han començat la intervenció contextualitzant una mica les dades del mercat laboral, no? I és veritat, nosaltres compartim que ara mateix estem en un moment on les dades són positives, estem en un moment de creixement econòmic, estem en un moment d'increment d'afiliacions a la Seguretat Social, de baixada de l'atur, qüestions que no són casuais, no ve per un simple increment de la població, no hi ha una relació directa entre increment de la població i increment de persones treballant, i això ho hauria de saber qualsevol persona que sàpiga, mínimament, de relacions laborals.

Però això no resta que hem de fer front a aquells reptes estructurals que s'enfronta i porta intentant enfrontar-se el mercat des de fa ja molt de temps i que, a més a més, en els moments econòmics també condicionen la qualitat i la sostenibilitat d'aquest creixement, d'aquest bon moment, no?

Nosaltres farem esment dels que considerem que segurament seran els cinc reptes principals, alguns segurament els compartim i d'altres també els coneix bé vostè, per al nostre grup parlamentari els principals reptes del mercat de treball en aquests moments.

El primer seria, que ja se n'ha fet menció també per a altres grups parlamentaris, que és aquest desajust que hi ha entre l'oferta i la demanda del talent, no? Aquest trenta-set per cent, crec que recordava la diputada de Junts, de les empreses que demanen talent però no tenen l'oferta necessària, no? Aquestes bretxes entre les habilitats que ofereixen els treballadors i les treballadores i que les empreses demanen, no? Especialment en aquells sectors tecnològics i digitals, no?

En això nosaltres celebrem la posada en marxa del pla de captació de talent i de renovació del talent digital que ha posat en marxa el seu Departament i fem èmfasi que cal aquesta millora de la formació contínua, la requalificació també i la capacitació professional.

El segon repte seria, i molt directament estretament lligat amb l'anterior, que seria el relleu generacional i l'envelliment de la població. Cada vegada menys joves s'incorporen al mercat de treball en uns sectors determinats, en uns sectors molt concrets, perquè doncs qüestions que ara mateix doncs poden ser poc atractius, i cada vegada més persones es jubilen d'alguns sectors doncs més concrets, no? Estic parlant, segurament, de sectors com la construcció i d'alguns molt relacionats amb aquest àmbit, per exemple, no? Això, doncs, posa molta pressió en el talent, com deien, en alguns sectors en concrets.

El tercer dels reptes seria la formació i l'adaptació tecnològica, no? Hi ha una introducció acceleradíssima d'algunes tecnologies, com la intel·ligència artificial i l'automatització, que està transformant moltes ocupacions. Aquí tenim dos reptes a la vegada implícits, que és, la primera, reforçar la formació tècnica i digital per evitar aquestes escletxes en l'ocupabilitat. I la preparació, la formació i la posada al dia de moltes i aquest acompanyament a moltes empreses, especialment les petites i mitjanes empreses, que són, com tots i totes ja sabem, la majoria de les que donen ocupació en el nostre país, no?

Hem d'acompanyar les empreses perquè no ens quedem enrere en aquest moment de transformació tecnològica i digital. I també hem d'acompanyar els treballadors i les treballadores en la seva formació i adaptació tecnològica del mercat.

El quart repte, que també s'ha comentat, és les condicions laborals i també la salut laboral. Ara estem en un moment on, segurament, els salaris, els horaris i les condicions laborals la seva negociació i, diguem, la seva percepció per molts treballadors doncs han canviat.

En alguns sectors els salaris, i per a alguns treballadors que tenen uns salaris ja prou dignes, segurament no són la condició essencial per acceptar un lloc de treball, sinó són les condicions laborals. Això provoca discrepàncies entre molts sectors i moltes empreses, inclús del mateix sector, i la manca de competitivitat. És a dir, ara mateix no prima el salari en molts sectors, prima les condicions laborals, prima l'horari i prima que el treballador o la treballadora pugui viure no només per treballar, sinó per viure la seva vida, no?

En aquest aspecte té un especial pes el diàleg social, el manteniment del diàleg social amb els agents econòmics, perquè el repte és compartit, el repte és compartit entre treballadors i empreses. I hem d'evitar la negociació treballador directa amb l'empresa, com a vegades ja ens estem trobant. Negociació col·lectiva i no negociació entre treballador i empresa directament, no?

Sobre la salut laboral també s'han comentat diversos aspectes, que no hi faré relleu. Però compartim especialment i ens preocupa molt aquest increment dels accidents laborals i crec que les propostes que vostè ha comentat i ens ha explicat crec que van anar en el camí i esperem que puguem tenir bons resultats en un futur més immediat.

I ja per acabar, el cinquè repte al que considerem que ens enfrontem segurament no són qüestions, són altres aspectes externs al seu Departament, però que crec que tenen un impacte molt directe en les relacions laborals, com un essencial, que és la crisi de l'habitatge. La crisi de l'habitatge condiciona molt la mobilitat laboral dels treballadors i les treballadores. Hi ha treballadors que es veuen incapaços d'acceptar alguns llocs de treball per les qüestions de l'habitatge i això, doncs, continua amb aquesta pressió a la instal·lació del talent en alguns punts de la geografia catalana. I crec que, tot i que no és competència del seu Departament, doncs és una qüestió que vostès també han de tenir en consideració.

Com deia, els reptes que tenim ara mateix no són només quantitatius, les dades són bones, l'economia va bé, el mercat laboral funciona en els aspectes quantitatius, sinó que crec que els reptes són més aviat qualitatius i estructurals, com també ha comentat vostè i alguns dels diputats i diputades que m'han precedit.

Jo ho deixo aquí. I moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. I, bé, ara és el torn del secretari general, té un temps de deu minuts per poder respondre a cadascun dels grups parlamentaris. Endavant.

Pol Gibert Horcas (secretari general d'Empresa i Treball)

Gràcies, presidenta. És tot un repte, intentarem estar a l'alçada, en deu minuts intentar respondre les preguntes que ens han fet.

Anant per ordre. Jo, primer, excusar-me, però m'he volgut cenyir al títol que tenia la compareixença que ens va enviar del Parlament, si hi ha un altre tema, cap problema, però, vull dir, ja que aquest Govern, aquest Departament ha vingut a la comissió, constantment es crea qualsevol tema, vull dir, que si en una altra ocasió, expliquem el que faci falta i també intentaré referir-me al tema que vostè feia referència, eh?

Economia de plataformes. Miri, primer celebrar que el Parlament tingui una comissió específica pel tema, que es mereix un fòrum com aquest. I també encantats de poder participar des del Govern, en la mesura que puguin creure oportú, diguem, allà, poder-se explicar àmpliament el nostre pensament o les nostres polítiques sobre aquesta eina. Vull dir que encantats de poder...

Fitxer 6

...col·laborar, no?

Algunes reflexions molt telegràfiques. Jo crec que la llei *rider* és un abans i un després i que ens dona un marc a tots plegats, diguem-ne, on ens podem sentir tots còmodes, no?

Una coordinació #0.10 amb aquest tema, una competència que no és nostra, com abans s'ha dit, que també és seva i, per tant, jo crec que hi ha una col·laboració magnífica entre els dos per intentar amb aquests sectors regular-los i posar cert control, com estem veient que cal, no?

Una pressió col·lectiva, crec, per evolucionar cap a assalariats, que no és definitiva, no és la situació d'arribada, però és on volem començar, no?

I un tema que ens sembla troncal, que és impulsar que hi hagi representació de treballadors dins d'aquestes empreses, que, al final, és quasi clau, diria, no?, quasi el punt de paller que garanteix molts altres, segurament, no? I aquest és una mica el full de ruta que el Govern, com ho hem compartit, que hem d'establir amb aquest tipus de sectors i que, al final, són una xarxa que pot garantir els drets, no?, en aquest tipus d'economies de plataforma, no?

Jo també els hi vull fer referència, avui no els puc avançar més, però també el Departament, com bé saben, es diu Empresa i Treball, però també té una pota de política digital, que en aquest cas és molt oportuna, diguem, pel debat que tenim actualment. I estem treballant conjuntament els temes de política digital al mercat de treball per intentar també des del Govern aportar-hi més llum i dades perquè ho puguin doncs, evidentment, analitzar i ho puguem compartir tots plegats, i estarem encantats de poder-ho fer quan tinguem l'ocasió.

A la diputada Planas, de Junts, dir-li, els números no són optimistes, són els que són els números. Jo he intentat, a més, fer un anàlisi molt fred de dir, escolta, tenim aquesta situació, que és positiva, és bona, no?, tot i així ho he dit clarament. Vull dir, hi ha un repte, que és molt gran encara, de poder traslladar aquests números macroeconòmicament bons, no?, a la realitat de la ciutadania, que és un repte que tenim com a país i, per tant, doncs no me n'amago i ho explico tal qual és, no?

L'absentisme laboral, que diversos diputats n'han fet referència, no? Dir-los que és un encàrrec que tenen també el CTESC, que és el Consell Econòmic i Social del país, no? Crec que és el fòrum on millor es pot abordar, on hi ha totes les parts assegurades, hi ha experts que poden també contribuir a abordar un debat que no és fàcil, que a vegades simplifiquem, però que no és gens fàcil d'abordar, on, evidentment, Treball té molt a dir, però també Salut i molts altres departaments, no?, i altres condicionants que també ens poden afectar, no? Però, evidentment, som conscients que és un element que s'ha d'abordar i volem treballar-ho en aquest sentit, no?

Accidents de treball. Crec que he explicat el pla de xoc que teníem previst, que estem intentant desenvolupar amb diferents eines, i em consta que també ho va fer el consellar en aquesta comissió, vull dir que ho hem pogut tractar àmpliament.

Només li dono una xifra, diguem, de la Inspecció de treball, que ha augmentat un sis per cent les actuacions d'un any a l'altre. Vull dir, que és un sector on, evidentment, tenim molta demanda i que intentarem anar donant resposta en mesura del que puguem, no?

El reclam de talent al país és obvi. És una demanda que tots quan sortim, diguem, i comptem amb el teixit productiu se'ns demana, no?, que hi hagi talent. Evidentment,

fer la relació directa entre aturats i el talent que demanen a les empreses no en serveix, vull dir, no és un matx automàtic això. Hi ha molta feina per fer d'intermediació, de formació i d'acompanyament perquè això pugui funcionar, no?

I aquí estem dient també intentar el SOC com una eina que pugui també enfocar-se cap a les empreses i també acollir aquesta demanda que tenim en aquest àmbit, que és molt important i que hem de poder donar resposta en mesura del que puguem des de les polítiques públiques, no?

El diputat d'Esquerra Republicana, Jordi Albert. Jo li diria que, amb la referència del que deia abans amb el diputat Mijoler, fer complir la normativa actual, diguem, seria un repte que podríem seguir fent tots plegats i que potser compliríem bastant amb el que estem parlant en aquest debat, no? I no sempre és fàcil. La normativa s'estableix i hi és, no?, i per tant es legisla, però a vegades fer-la arribar a cada racó del país no és tan fàcil.

I per tant, el Govern està encara, diguem, adaptant la normativa, que també ha evolucionat molts darrers anys en matèria laboral, intentant fer-la arribar a cada racó del país i a cada empresa, que no és, com us deia, tan fàcil com pot semblar, només legislant, no?

M'agrada, per això, que tingui clar el marc competencial, perquè a vegades he vist alguna intervenció que no ho tenia tan clar, no? I em sembla que cadascú té el seu marc competencial i em sembla que és evident tenir-ho clar per poder demanar al Govern de la Generalitat el que li pertoca. I per tant, en aquest sentit, encantats de poder compartir el que està fent la Inspecció de treball, que és molt, però amb els àmbits que avui tocàvem, no és tant com el que voldríem fer.

I per tant, doncs, torno a destacar la col·laboració que tenim amb la Inspecció de l'Estat, que és molt bona, i que on no arriba un, arriba l'altre, i treballem de manera col·laborativa, diguem, però, evidentment, no és pròpia competència del Govern de la Generalitat, no?

Sobre els temes que feia referència als #4.19), si puc, al segon torn li, encara, aprofundeixo.

Per a la diputada de Partit Popular, li agraeixo molt el to i la coincidència amb diàleg social i en salut laboral, crec que són temes de país que podem estar tots d'acord, no?

Em permetrà per això que no li anunciï noves tecnologies d'inspecció, perquè estem treballant encara amb un paquet que volem anunciar quan ho tinguem apamat i correcte, no?, per no generar tampoc expectatives que no són les adequades.

Però sí que és veritat que a vegades pensem i tots plegats ens focalitzem molt en més inspectors i més recursos humans, que evidentment també s'han de tenir, no?, però crec que el model actual també de tecnologia a l'abast, que ens pot permetre accedir a llocs que no podem accedir amb la tecnologia actual. I per tant, volem intentar també implementar aquestes noves tecnologies a la feina de la inspecció, no?

I la pregunta que feia d'absentisme laboral. Doncs els responc el que abans li responia a la diputada de Junts, no?

Sí que hi faig una esmena amb el tema del SOC, que em feia una pregunta referida, no? Jo crec que hi ha tres elements que són destacats del que el SOC ha incorporat com a nova activitat. Un és el SOC Empresa, que li feia referència abans. El SOC partia d'una visió purament de cara al treballador, i això des de fa uns anys s'està modificant perquè tingui una visió també de cara a l'empresa, que, al final, també és un usuari propi on poder intermediar entre oferta i demanda, no?

Digitalització del SOC. El SOC està on està físicament, però hi ha molta gent que l'oficina del SOC li agafa lluny de casa seva i, per tant, s'ha de poder tenir un accés remot als serveis que té el SOC, i això estem ficant molt d'èmfasis aquí també a prestar aquest servei, no?

I altres projectes concrets, ad hoc, de gran tamany, que ens demanen empreses i que també podem, evidentment, cobrir aquesta demanda, i que hem tingut algun recent exemple que ens ha funcionat bastant bé quant a la resposta que hem pogut donar, no?

Pel que fa a la diputada de la CUP, disculpa, perquè abans havia vist asseguda allà i pensava que no hi éreu. Li faig referència al que feia abans al diputat Mijoler. No

tenim cap problema de parlar de Glovo on faci falta, diguem, només faltaria, no? Però sí que és veritat que jo també vull destacar alguns elements d'aquesta empresa, no #6.10 amb ella, no?, però crec que és positiu que passi el model que tenia al model que té actualment, com he dit, no l'estació final, és l'estació intermèdia, segurament, que ha d'anar, no?

Recordar que en aquella visita que vam fer no només hi havia el Govern, ho dic perquè a vegades sembla que el Govern va anar a aquella visita i ja està, i hi havia dos sindicats destacats d'aquest país, Comissions d'Obreries i UGT, que van acompanyar en aquella visita. Ho dic perquè tothom ho tingui clar també, que vam anar, diguem, més gent en aquella fotografia, no?

I per tant, crec que es venia, diguem, a intentar també acompanyar una empresa que, com deïem, que no és catalana, que feia deu anys al nostre país, i que havia fet un pas que tothom li havia demanat que fes legalment, vinculat, evidentment, no?, però que l'havia fet i, per tant, destacar aquest pas que havien fet.

I destacar també que estem intentant creuar dades, com vostè demanava, entre salut i treball, que és molt important. No sempre és fàcil, els sistemes informàtics són com són, però intentarem fer-ho perquè em sembla que el que pot aportar és molt positiu per poder analitzar i fer polítiques públiques, no?

Pel que fa al Grup del PSC. Jo crec que és el que ja fèiem referència, no?, hi ha un desajust entre oferta i demanda, a mi no m'agrada parlar de treballadors com oferta i demanda, perquè no m'agrada, són persones, diguem, al final, no?, no és un mercat qualsevol, no?, però és evident. I el mercat de treball que s'està generant actualment a Catalunya requereix uns perfils molt específics, no?, amb molts sectors molt nínxols.

I això requereix una formació que s'ha de proporcionar i intentem fer-ho en coordinació amb Educació, no? I a vegades els #7.32 que tenim al país no ens permeten poder transferir automàticament aquestes relacions i hem de fer algun tipus de matx diferent, no?

Sí que destacar, que vostè ho ha fet, el pla del talent digital, no?, que és una experiència que s'està intentant aplicar amb una visió també de país. S'està intentant explicar a cada racó del país perquè siguin conscients també, doncs fer partícips a

empresaris del país perquè puguin, evidentment, aixecar aquesta demanda i poder amb ells, conjuntament, mirar com ho podem solucionar, perquè hi ha talent digital que es demanda a qualsevol racó del país. A vegades tenim una visió molt de Barcelona, no?, però tenim una demanda actual a Tortosa de talent digital molt important, no? I també volem donar aquesta resposta a aquesta part del territori, no?

Una reflexió que em permet fer a la seva intervenció, de com afecta la IA al mercat de treball. No ens pensem que només afecta al que sembla obvi, a les feines poc qualificades, de poc valor, que a la IA doncs, evidentment, pot substituir, no? Ens trobem amb casuístiques de feines amb un cert valor afegit que també es substitueixen per la IA. I feines, a vegades, de poc valor afegit que la IA no pot substituir. Amb la qual cosa, no és tan automàtica la relació.

Per això, com els hi avançava, volem intentar, entre política digital i treball, tenir eines que es puguin permetre analitzar concretament com ens està afectant i com ens podem anticipar a aquesta problemàtica que pot sorgir, no?

I la reflexió final que vostè feia, em sembla que molt encertada, que el mercat de treball ha canviat en molts aspectes, no? La tecnologia és un, però també és #8.52 del treballador. I segurament els treballadors, des de fa molts anys, no podien tenir opcions sobre la taula on escollir un lloc de treball. I això fa molts anys que en aquest país no ho vèiem. Que havíem vist que les empreses podien triar entre molts treballadors i els treballadors doncs una mica anaven on podien, no? I ara tenim la situació a la inversa. Doncs també obliga al teixit productiu a adaptar-se a aquesta situació. Això, evidentment, doncs també s'ha de fer aquesta pedagogia de cara a ells, no?

I per últim, al diputat de VOX, dos comentaris molt breus, perquè semblava que era molt dur que un empresari es veiés perseguir per Inspecció de treball, el que és molt dur és perdre la vida a la feina, això sí que és molt dur. L'altre no ho sé.

I només un comentari, si vol, formal, eh? A mi no em designa el Parlament, em designa el Govern, també perquè ho sàpiga.

La presidenta

Moltes gràcies. I ara, si hi ha algun grup parlamentari que li hagi quedat alguna pregunta? Per un temps d'un minut, eh?, diputat?

Javier Ramírez Gutiérrez

Sí, disculpe, es una cuestión de forma. Es que, quizás, no sé si es que usted ha estado suficientemente atento a mi exposición, he dicho que la bancada que da apoyo al Gobierno que a usted le ha nombrado. Como habla de formalismos, pues escuche mi intervención.

Y segundo. Usted viene en carácter de representación del Gobierno de esta comunidad autónoma, de esta región. Por tanto, cuando un diputado de este Parlamento le hace una serie de preguntas, usted debe responder, debe responder.

Yo le he hecho dos preguntas muy concretas y usted no me ha respondido. La primera es porque ustedes, o el Gobierno que representa, no quiere deflactar el IRPF a los trabajadores catalanes.

Y la siguiente pregunta, que le he realizado y que tampoco me ha contestado, es la valoración y comparación entre los convenios colectivos de Barcelona y Tarragona. Por ejemplo, en concreto, que usted ha hablado del de la metalúrgica, y tampoco me ha contestado. Por tanto, si usted no quiere contestar a nivel teórico, filosófico o político toda mi intervención, no pasa nada. Pero cuando yo le dirija a usted una pregunta concreta, me gustaría que respondiera.

Gracias.

La presidenta

Bé. (*M. Àngels Planas i Crous demana per parlar.*) També?

M. Àngels Planas i Crous

Sí, molt ràpid. Jo només voldria que fes referència al salari mínim interprofessional. L'hem estat comentant des de Junts i sí que li havia fet la pregunta, si s'ha iniciat el procés de concertació amb els agents socials, quin era el calendari previst i quina proposta concreta presentaria el Govern.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

D'acord. Algú més? Doncs, si vol contestar a aquestes dues preguntes?

Pol Gibert Horcas (secretari general d'Empresa i Treball)

Doncs sí, gràcies per la segona ronda de preguntes. Li seré molt clar al diputat de VOX, deflactar l'IRPF no és cuidar les classes treballadores. Si vostè vol tenir una seguretat pública, que entenc que la vol tenir, no?, una educació pública, que és per ells, un habitatge, que és per les classes populars d'aquest país, cal tenir impostos. Això és bastant matemàtica bàsica, ho dic perquè també ho tinguem clar, no?

I els convenis... *(Veus de fons.)* I els convenis, sap vostè que molts són provincials. Per tant, vull dir que faci aquesta diferència vostè. Entenc que ho sap perfectament, perquè ho ha patit de dues maneres. Per tant, encara no entenc quina pregunta m'estava fent vostè.

Quant al salari mínim. Recordo que al Parlament teníem moltes dades sobre el salari mínim de referència, el salari mínim com a tal, no? I ara veig que el Parlament, diguem, ha evolucionat cap al salari mínim català, pròpiament, no? Jo crec que el Govern estava amb el salari mínim de referència intentant analitzar estudis que tenim desactualitzats encara i que estem actualitzant en quina quantia pot ser, no?, perquè sigui un indicador clar de cara a la negociació col·lectiva. Estem parlant d'un SMI propi, català, una competència que actualment no tenim, és un altre debat totalment diferent que hem d'abordar en una altra situació.

L'SMR, diguem, que es coneixia abans, sí que el podem abordar amb el nostre marc competencial, com un indicador. L'SMI català, pròpiament com a competència, doncs, evidentment, no la tenim.

La presidenta

Bé, moltes gràcies per la seva exposició. Crec que ha anat molt i molt bé, que tothom ha pogut dir la seva també, cada grup parlamentari. Per tant, ha sigut un debat enriquidor.

Moltes gràcies i fins la propera.

(Pausa.)

Fitxer 7

La presidenta

(Joan Canadell i Bruguera demana per parlar.) Digues.

Joan Canadell i Bruguera

Presidenta, informar que en aquest punt la diputada Irene Negre substituirà a la diputada Planas.

La presidenta

Molt bé.

Bé, continuem la comissió. Hi ha d'haver una ampliació de l'ordre del dia. Entenc que tothom està d'acord. És amb la sol·licitud de dues compareixences. D'acord?

Alguna cosa a dir o votem a favor...? *(Veus de fons.)* Perdó, perdó. *(Rialles.)* Digueu-me que sí i ja està, coi.

Sol·licituds de compareixences

356-01304/15 i 356-01305/15

Sol·licitud de compareixença del director general d'Economia Social i Solidària i Cooperativisme davant de la Comissió d'Empresa i de la Comissió de Drets Socials, volen una conjunta. I també la sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Empresarial d'Economia Social, el Dincat, davant també de la Comissió d'Empresa i de la Comissió de Drets Socials.

(Veus de fons.) D'acord. La primera era sobre la problemàtica del finançament dels centres especials de treball de les persones amb discapacitat intel·lectual. I la segona, sobre la problemàtica del finançament dels centres especials de treball de les persones amb discapacitat també intel·lectual. Sí? Estem... Perfecte, doncs aprovem aquestes dues sol·licituds per assentiment.

Proposta de resolució sobre l'impuls del polígon d'Arnes

250-00663/15

I passarem al punt número 2, que és la proposta de resolució sobre l'impuls del polígon d'Arnes, presentada pel grup parlamentari i, per tant, la seva diputada, la senyora Irene Negre, té un temps de tres minuts per poder-la defensar.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, excusar l'alcalde d'Arnes, que no mos ha pogut acompanyar avui per qüestions de conciliació de la vida personal i familiar.

Arnes és un municipi de la Terra Alta, un municipi que té greus problemes de despoblament i que, a més a més, compta amb un polígon de 2,2 hectàrees, un polígon que no té una projecció clara, que està infrautilitzat i que podria ser una oportunitat per revitalitzar l'economia local i comarcal.

Per això des del Grup de Junts demanem un pla de revitalització del polígon d'Arnes, amb el consens del seu Ajuntament, presentar-lo en sis mesos i basat, evidentment, en un estudi tècnic de viabilitat, però tenint en compte aquesta discriminació positiva que han de tenir els municipis rurals.

També demanem que el proper Pacte Nacional per la Indústria, el 2026-2029, hi hagi una partida per modernitzar i electrificar els polígons rurals com el d'Arnes. Això permetria fomentar la implantació d'aquestes empreses.

A més, també treballar per la captació d'empreses que es puguin implantar a Arnes i impulsar un conveni públic i privat amb la coordinació del Departament i l'Ajuntament i la creació d'una oficina de suport per a les empreses interessades en invertir al territori. Una oficina que, evidentment, podria també donar un servei comarcal, si s'escau.

Avanço que acceptarem l'esmena 2 i 3 del PSC per a què els grups parlamentaris s'ho puguin mirar i, després, ja m'hi referiré.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Partit Socialista, amb la seva diputada la senyora Lúdia Ferré. Endavant.

Lídia Ferré Ferré

Gràcies, presidenta. Avui parlem d'Arnes, que està a la Terra Alta, però esta situació es ve reproduint arreu del territori, especialment d'interior de les Terres de l'Ebre, no? Perquè és imminentment rural i hi ha un abandó progressiu i silencios de nuclis rurals per manca d'oportunitats.

La reactivació de polígons rurals petits com el d'Arnes s'enquadra perfectament en la visió de prosperitat compartida que defensa el president Salvador Illa, promovent un creixement econòmic inclusiu que arriba al món rural i, en aquest cas, a la Terra Alta, per combatre el despoblament i generar cohesió territorial.

Polígons com el d'Arnes i molts altres a les Terres de l'Ebre haurien d'actuar com a motors de regeneració i pols d'atracció per a l'establiment de noves empreses. Per este motiu, el Departament d'Empresa ja té previst reactivar polígons rurals petits i veiem bé proposar per preveure després una partida econòmica per al d'Arnes dintre del Pacte Nacional per la Indústria 2026-2029, amb inversions a infraestructures bàsiques i promoció d'inversions per combatre el despoblament del món rural, especialment en la Terra Alta, que durant els darrers deu anys ha estat d'un quinze per cent, no?

Este enfocament prioritza el reciclatge de sòl industrial existent per atreure pimes en sectors verds i circulars, fomentant-ne la seva implantació i afavorint, en definitiva, la implantació d'empreses emergents i projectes sostenibles al territori.

El territori també ha de tindre veu en este projecte i per això és necessari, abans de res, dialogar amb l'Ajuntament d'Arnes per tal de valorar un pla de revitalització del polígon, basat en un estudi tècnic de viabilitat.

I respecte al quart punt de la proposta de resolució, el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, mitjançant l'Incasol, també ja hi està treballant. En aquest cas, el departament comercial d'Incasol ja té establertes les reunions periòdiques amb ACCIÓ, tant per detectar demandes com les necessitats de sòl per l'activitat econòmica.

Acabo agraint-li les esmenes que ens han acceptat, dels punts 2 i 3, i li comunico que ens abstindrem a la resta de punts.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn d'Esquerra Republicana amb la seva diputada, la senyora Laia Cañiguerol. Endavant.

Laia Cañiguerol Olivé

Moltes gràcies, presidenta. Des d'Esquerra Republicana votarem a favor d'aquesta proposta de resolució perquè compartim el diagnòstic i la necessitat d'actuar amb determinació en la dinamització industrial dels municipis petits i dels territoris que pateixen despoblament, com és el cas d'Arnes, però també, de fet, de tota la Terra Alta i de molts municipis del nostre país.

Per tant, avui parlem, específicament, del Polígon d'Arnes, avui el posem d'exemple de les oportunitats que encara tenim com a país. I ho recull a la seva exposició de motius, aquests petits polígons de petites dimensions, però encara tenen mancances d'electrificació, de connectivitat, i que cal, doncs, apostar-hi per generar ocupació, impulsar pimes i desenvolupar projectes vinculats a la sostenibilitat, a l'economia circular i a les energies renovables, que és el cas d'Arnes, però també de tot Terres de l'Ebre i de tot el país en general.

Per això ens sembla encertat aquest pla de revitalització que volen fomentar, però nosaltres també pensem que és important que es tingui en compte en el global, per això també entenem que és important que el Pacte Nacional tingui en compte totes aquestes qüestions perquè compartim, justament, aquesta necessitat d'acompanyar els territoris en la captació de projectes i d'inversions.

I ho compartim ara, aquí, des de l'oposició, però també ho compartim i ho executem quan estem a Govern. I aquí també vull posar en valor tota la feina que es va fer de captació d'inversions per part del Govern republicà, en concret a Terres de l'Ebre, però també a tot el país, i en especial la feina que va fer l'exdelegat del Govern, l'Albert Salvadó, que ara, actualment, és diputat en aquesta cambra.

Per tant, donarem suport en aquesta proposta de resolució, no només perquè compartim les paraules, sinó que ho compartim amb l'actuació també quan estem a Govern.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Partit Popular, amb la seva diputada la senyora Àngels Esteller. Endavant.

Àngels Esteller Ruedas

Sí, moltes gràcies, presidenta. El Grup Popular valora molt positivament aquesta proposta del polígon d'Arnes, que és un exemple de com s'estan gestionant els polígons a Catalunya i aquests, especialment, els que estan en poblacions fora del que és l'entorn de l'àrea metropolitana, que sí que tenen una capacitat de tenir unes infraestructures i unes dotacions logístiques amb molta més capacitat resolutiva. Però no deixa de tenir molta importància la manera en com aquests polígons més apartats o en poblacions més allunyades, que no són molt grans, perquè al final Arnes té 2,2 hectàrees i necessita una infraestructura no només bàsica, sinó també d'electrificació i de mitjans adequats a l'hora de poder tenir el potencial que requereix i poder aprofitar totes les oportunitats que pot tenir aquest polígon i també per generar activitat econòmica i una cosa molt important, com és arrelar la població en el territori, és una oportunitat que cal aprofitar. I en aquest sentit, les polítiques que han de fer i les que demanen en aquesta proposta van en aquesta direcció, no?

I, com deia, és un exemple de la falta de política a Catalunya que sigui efectiva per tal de potenciar el que són els polígons. Nosaltres, des d'aquesta visió, sempre hem demanat una política de polígon i de sòl industrial més eficaç, en el sentit d'aprofitar tota la demanda. Avui en dia els polígons estan aprofitats en un setanta-quatre per cent. I moltes de les raons per les quals no hi ha més atracció de pimes és pel fet que no tenen les condicions adequades a l'hora de poder mantenir aquesta potencialitat.

Per tant, nosaltres considerem que amb aquestes mesures s'impulsarà l'economia local, s'afavoriran espais més a les pimes, es produiran projectes més vinculats a l'economia i es fixarà la població. Per tant, aquesta activitat que es generarà serà necessària.

En aquest sentit, millora d'infraestructures bàsiques, connexió elèctrica adequada, fibra òptica i connectivitats, recursos hídrics i accessibilitat, tots ells molts necessaris.

Quan parlem d'industrialització a Catalunya, parlem també de millorar tot el que és l'estructura per tenir aquesta capacitat d'industrialització. I quan demanem més recursos en el Pacte per la indústria, aquests recursos no es poden abordar d'una manera genèrica, sinó que s'han d'establir criteris a l'hora de poder invertir i prioritzar les accions més necessàries a l'hora de poder obtenir tots aquests objectius.

Per tant, nosaltres, especialment, considerem que cal vincular-ho a la logística de proximitat, a la transformació agroalimentària i a tota l'activitat industrial lleugera que sigui compatible amb el territori. Però també és molt necessari que es faciliti molt tot l'acompanyament de les empreses, la coordinació administrativa i tota la reducció de tramitació i burocràcia, que això també és un fre paral·lel a moltes pimes a l'hora de poder-se vincular amb aquests polígons.

Per tant, nosaltres considerem que és una decisió econòmica intel·ligent, que és necessari fer-ho a l'hora de poder vertebrar el territori i generar economia local i, per tant, garantir aquest equilibri territorial tan necessari perquè els polígons petits i rurals tinguin les oportunitats i la capacitat que es requereixen a l'hora de tenir el màxim aprofitament i desenvolupament econòmic.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn de VOX, amb el seu diputat, el senyor Javier Ramírez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyora presidenta. La diputada d'Esquerra diu que votarà a favor perquè s'ha d'actuar amb determinació. I aquesta determinació no la tenien vostès quan estaven a Govern? *(Veus de fons.)* Sí? *(Veus de fons.)* Ja, ja, ja veig, ja veig. Per això vostès estan en la situació que estan actualment, no? Clar.

I, evidentment, amb aquesta línia... *(Veus de fons.)* I, evidentment, amb aquesta línia...

La presidenta

Senyors diputats, si us plau.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyora presidenta. I, evidentment, amb aquesta línia igual que Junts, a la Terra Alta, les Terres de l'Ebre, històricament, han governat molts anys els ajuntaments d'aquella zona, per no dir els anys que han estat a la Generalitat.

Per tant, escolti, miri, jo, em sembla molt bé la proposta que vostès han presentat, però crec que vostès han de ser coherents i transparents i explicar-li per què l'evolució no ha sigut la que havia de ser. Tot i així, nosaltres votarem a favor de la proposta perquè considerem que la Terra Alta, tant com les Terres de l'Ebre, estan molt castigades per l'atur. La Generalitat sempre ha aplicat el centralisme de Barcelona envers i en contra, precisament, de les Terres de l'Ebre. I estic convençut que la diputada Irene Negre sap perfectament del que estic parlant.

I, per tant, hem d'invertir per atreure inversió. I aquesta atracció per poder atreure pimes, atreure empreses a aquella zona, passa per donar un projecte fiscal atractiu perquè aquelles pimes es puguin instal·lar, cosa que, actualment, la pressió fiscal de la Generalitat asfixia les empreses, asfixia les pimes i, per tant, dificulta, precisament, aquesta instal·lació.

Que el 2026 hàgim de demanar que en un polígon s'hagi d'adequar en qüestions hídriques, qüestions telefòniques, qüestions d'internet, qüestions d'il·luminació i qüestions elèctriques, doncs sembla una mica vergonyós, la veritat. Per tant, això marca, precisament, aquella actuació de determinació d'alguns governs que, precisament, potser no la tenien, no?

I, miri, nosaltres l'únic punt que no trobem prou curós o encertat és, precisament, vincular el futur dels polígons industrials, o en aquest cas d'Arnes, amb el Pla Nacional de la Indústria.

Per què? Perquè ja sabem per què ha servit el Pla Nacional de la Indústria. L'any 2021 va agafar la indústria en relació al PIB, amb un 18,7 per cent, i el va deixar aquest mateix Pla, després d'invertir més de 3.000 milions d'euros, en 18,3. És a dir, que si agafem de referència un pla que el que ha servit és per destruir la indústria catalana, per fer-la menys competitiva i menys productiva, doncs no és la forma

correcta. Per tant, el que sí que demanàriem al Grup de Junts és que busqués una altra forma amb el Govern per finançar aquesta adequació.

Per tant, nosaltres votarem a favor del punt número 1 i el punt número 4. I tot allò que sigui el Pla Nacional i, sobretot, important, crec que l'atracció de pimes l'ha de fer el Govern i l'ha de fer també el govern local i, per descomptat, el Govern d'Espanya. El que no pot ser és incidir encara més a través d'ACCIÓ, que ja sabem on van els diners, i no pas, precisament, per invertir en pimes o per teixit industrial de la nostra regió.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn dels Comuns, amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Senyora Negre, agraïm que es porti a aquesta comissió o, en general a aquest Parlament, resolucions com aquesta, que ens permet parlar de la Terra Alta, perquè pels Comuns és una comarca que coneixem molt bé. Una de les més despoblades de Catalunya. En una dècada...

Fitxer 8

...ha tornat a perdre població i que veu com marxen sobretot els i les més joves.

Per això parlar del polígon d'Arnes no és parlar o no hauria de ser només parlar d'un polígon ni d'un accés viari. Seria parlar d'un territori que es buida, que envelleix i que tot i això no es rendeix.

La Terra Alta és avui una de les comarques amb més risc de despoblament. Ha passat, dèiem, d'uns 12.900 habitants a prop d'uns 11.400 en deu anys i gairebé un dotze per cent dels habitatges, gairebé un dotze, estan buits. Això vol dir escoles que pateixen mantenir línies, comerç que tanca i serveis que pegen d'un fil.

I aquí és on ens preocupa que determinades propostes es quedin en una suma de polígons i de rotondes, com si això, per si sol, resolgués el futur d'una comarca. Sense projecte de comarca, el risc és fer política a trossos.

Perquè la Terra Alta no és un full en blanc, és una comunitat viva amb gent que fa anys que innova. A Pinell de Brai, per exemple, s'hi va impulsar la primera comunitat energètica cooperativa de Catalunya, Solbrai, autoconsum compartit, energia renovable, governança ciutadana i estalvi a la factura. Això és política industrial del segle XXI i és una pista clara de cap on haurien d'anar els polígons rurals. Menys aparador i més sobirania local.

A Corbera d'Ebre, el poble vell continua sent un testimoni excepcional de la batalla d'Ebre. Fa anys que s'anuncien inversions però la degradació persisteix. Si parlem de futur a la Terra Alta, també hem de parlar seriosament de memòria democràtica com a motor cultural, educatiu i econòmic, perquè això també fixa població i això genera activitat.

Hi ha hagut, després de molts anys encallat i gràcies a un acord entre els Comuns i el Govern, s'ha compromès la urbanització del polígon de Les Forques. Ho hem fet amb una lògica clara, respondre a demandes locals, dimensionar bé la intervenció i vincular-la a activitat real, no a sòl industrial buit o especulatiu. Aquest és també el criteri que defensarem amb Arnes.

El problema és fer veure que la suma de propostes per ampliar polígons equival, automàticament, a una estratègia industrial per tota la Terra Alta, i no és així. El que tenim sovint és un mosaic d'iniciatives desconnectades sense un horitzó comarcal clar.

I aquí és on nosaltres volem posar l'accent. On és la definició del teixit productiu que volem? Com s'alinea això amb la transició energètica justa, amb el Pacte nacional per la indústria i amb la lluita contra el despoblament? Com garantim que el valor afegit es quedi al territori?

Dit això, donarem suport a la proposta, però ho fem amb un enfocament clar, sí a la revitalització, sí a l'electrificació, a la connectivitat i a millorar accessos, però amb demanda acreditada, fases realistes i prioritat per pimes, per l'economia circular, per l'agroindústria de proximitat i per projectes que deixin valor al territori.

Votarem a favor perquè la Terra Alta no pot esperar eternament i perquè Arnes necessita eines, però també perquè exigim que el futur de la comarca es construeixi amb estratègia, amb arrelament i amb justícia territorial. La Terra Alta no necessita només anuncis i hectàrees, necessita un horitzó.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn de la CUP amb les... (*Veus de fons.*) No? D'acord. Doncs ara és el torn de la diputada Irene Negre per posicionar-se sobre les esmenes.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, presidenta. Ja com he dit, acceptarem l'esmena 2 i la 3. Evidentment, la primera ens canvia a «iniciar» amb el consens de l'Ajuntament d'Arnes. Això també és dialogar, el que passa que vostès ens lleven l'«iniciar» i, per tant, nosaltres el que no podem acceptar és que ens dilueixen la nostra proposta. A més a més, és per tal de valorar, i nosaltres el que volem és que sigui efectiu aquest polígon, aquesta ampliació i aquesta revitalització. I, a més a més, a l'esmena 4 també ens dilueix la nostra petició i no podíem acceptar-la.

Dir-los que nosaltres, de titulars del Govern socialista, en tenim molts a les Terres de l'Ebre. Algunes coses s'han fet, evidentment, eh?, perquè sinó no governarien, però hi ha molts de fets i molts titulars que no s'han complit. Llavors, des d'aquí també els espero, no?, continuar treballant.

A més a més, avui sortia una notícia que el Govern socialista espanyol proposa un nou municipi madrileny per acollir una gigafactoria, que competirà, evidentment, amb el de Mora de Nova. Pot ser el president de Catalunya ja hauria d'anar a sent hora que defensi el posicionament català i que defensi este món rural que tant deia vostè, diputada, que defensa el president Illa en esta visió de país. Suposo que, com sempre, supeditat a Madrid, no dirà absolutament res de la proposta del ministre.

I als Comuns, em sap greu, eh?, dir-li, però a la comarca de la Terra Alta, al Consell Comarcal hi governen vostès amb els socialistes. Tot el paquet de preguntes i de visió de comarca que m'estava planificant potser seria bo que ho enfoqués de cara als seus allà i que s'hi posen a treballar i no tindríem tampoc d'estar lluitant des de

Junts per Catalunya per intentar resoldre aquests problemes puntuals que hi trobem, sobretot a Arnes, que recordem que és un municipi que queda fora del fons de transició nuclear perquè no entra dins del radi i, per tant, necessita també aquest suport extra i aquesta discriminació positiva que nosaltres hi volem donar avui aquí.

Gràcies a tots pel suport.

La presidenta

Bé, gràcies, diputada. I ara passarem a les votacions. Farem dues votacions, una del punt 1 i 4.

Vots a favor?

Junts, Esquerra, Comuns, CUP, VOX i PP.

Vots en contra?

Abstencions?

PSC.

Per tant, queda aprovada per 11 vots a favor i 5 abstencions.

Passem a la votació segona dels punts 2 i 3.

Vots a favor?

Junts, PP, Socialistes, Comuns, Esquerra i... *(Veus de fons.)* exacte.

Vots en contra?

VOX.

Abstencions?

Evidentment ja està.

Per tant, queda aprovat amb 15 vots a favor i 1 vot en contra.

Proposta de resolució sobre la defensa i la protecció del sector automobilístic

250-00690/15

Passarem al tercer punt que és la proposta de resolució sobre la defensa i la protecció del sector automobilístic. Aquesta proposta de resolució està presentada pel Grup Parlamentari de VOX. Per tant, el seu diputat, el senyor Javier Jiménez, té, per un temps de tres minuts... *(Veus de fons.)* Ai, Ramírez, perdó. Endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidenta. Esta propuesta no concierne estrictamente únicamente al sector de la automoción, que debe ser protegido y debe ser preservado, sino también hay que entenderlo a nivel global, que afecta a todos y cada uno de los sectores de la cadena de valor, que viene a ser esa cadena tan grande como es Cataluña. Pensar que el sistema de automoción, el sector de la automoción en Cataluña concierne a 55.000 empleos directos, 40.000 indirectos, 30.000 inducidos y engloba más de 1.500 empresas a esa cadena de valor tan grande.

Cuando decimos que es fundamental proteger a la automoción, decimos que es fundamental proteger a todos esos trabajadores que también y, únicamente, están relacionados con esa cadena de valor.

Dentro del proceso de fabricación, venta, mantenimiento y reparación, necesitamos todo tipo de trabajadores, desde los que limpian, desde arquitectos, técnicos, ingenieros, mecánicos, comerciales, financieros, de todo tipo que ustedes se puedan imaginar trabajan gracias al sector de la automoción y trabajan gracias a la venta, la fabricación y la reparación de vehículos.

Pues bien, esas políticas que se han llevado por parte de la izquierda y el separatismo de intentar asfixiar económicamente, de abrir la puerta a aquellos que compiten de manera directa y desleal, como es el señor Illa yéndose a China a abrir embajadas para abrir la puerta a esos fabricantes chinos, en contra de los fabricantes europeos, está produciéndose una situación muy delicada y muy dura, que es que muchos trabajadores se están yendo a la calle y ha habido EREs en este aspecto.

Miren, yo les puedo explicar una marca que conozco muy de cerca, que he trabajado en ella, de hecho, estoy en excedencia, una marca que tiene plantas en Valencia, en Colonia, en Alemania o en Rumanía, es decir, una marca que fabrica en España, que fabrica en Europa. Pues bien, si usted puede ser y ustedes pueden valorar lo

que valia un coche hace diez años a lo que vale ahora, el coste ha sido estratosférico. ¿Por qué? Porque los costes asociados de las materias primas y de las imposiciones climáticas, aumentando los costes a estos terceros, han sido impresionantes.

España y Cataluña están legislando en contra de los intereses económicos de esta región, en contra de la automoción y, por tanto, en contra de miles y miles de familias que dependen del sector.

¿Qué decimos desde VOX? Que debemos de protegerlo, debemos fomentarlo. No es el momento para ir diciendo por ahí, como dicen algunos, que olvidémonos de los coches, que no podremos ir al centro de la ciudad. No, es el momento de fabricar coches, venderlos y que todos y cada una de las familias en Cataluña pueda tener un vehículo para desplazarse y poder crecer económicamente.

Porque esos trabajadores que dependen del sector son nóminas de valor añadido, son nóminas muy competitivas, en el buen sentido de la palabra, y son nóminas que ayudan a crecer Cataluña.

Por tanto, espero y deseo que hoy ustedes tengan una visión general, una visión troncal, una visión trascendental y, por favor, voten a favor de esta moción.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara serà el torn de Junts per Catalunya, amb el seu diputat, el senyor Joan Canadell. Endavant.

Joan Canadell i Bruguera

Sí, gràcies, presidenta. Bé, nosaltres, des del Grup de Junts per Catalunya, òbviament, donem suport al sector de la automoció, un dels sectors més importants i que genera més PIB a Catalunya i, a més a més, PIB industrial, de valor afegit. Per tant, tot allò que vagi a favor d'aquest sector, nosaltres hi donarem suport.

Tant és així que avui, justament, després substanciem una proposta de resolució que va en línia a donar suport a aquest sector, però, òbviament, no podem donar suport a una proposta com la que fa avui VOX. Primer, perquè ho fa negatiu, és a

dir, diu: «Suprimir les normatives que fan referència a les zones de baixes emissions». Nosaltres, evidentment, amb això no hi podem estar de cap manera d'acord. Les zones de baixes emissions, aplicades amb seny, ens semblen més que apropiades i, per tant, no hi donarem suport.

I la resta és molt genèrica, no porta enlloc, parla de reforçar, d'impulsar, de promoure, però no va en el moll de l'os d'allò que és important pel sector.

Per tant, no hi podem donar suport i hi votarem en contra.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn d'Esquerra Republicana, amb el diputat senyor Joan Ignasi Elena. Si us plau, endavant.

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies, presidenta. Deixi'm fer una prèvia, però, perquè, de forma recurrent, sempre el senyor Ramírez em diu que em poso nerviós, i jo, per la seva tranquil·litat, perquè sé que això l'inquieta, jo crec que no m'he posat nerviós..., la darrera vegada que m'he posat nerviós vostè encara no havia nascut. *(Rialles.)* Per tant, que per això no pateixi, que miri que he tingut oportunitats, eh?, però no me'n surto. I, per tant, en fi, no pateixi.

Miri, sempre parla del fanatisme climàtic, no?, i jo crec que podem parlar més aviat del fanatisme depredador o el fanatisme reaccionari. Si les seves idees haguessin informat la nostra societat les darreres dècades, els darrers..., molts anys, els trens encara anirien amb carbó, les teulades serien d'amiant i, segurament, menjaríem, fins i tot, la carn crua. M'entén? És a dir, les coses evolucionen i els sectors evolucionen i en saben, a més a més, de fer-ho, i ho fan molt bé.

Per això el sector de l'automoció ha evolucionat tant i tan bé, i s'adapta, i ha generat milers de llocs de treball i ha generat llocs de treball de qualitat i ha sigut i segueix sent, amb totes les transformacions que ha viscut, un sector molt rellevant, un sector molt important, que crea llocs de treball, que crea llocs de treball de qualitat i que crea valor afegit a la nostra economia.

Per tant, l'evolució és positiva, l'evolució és positiva quan es fa amb intel·ligència i s'acompanya de les administracions als sectors. I en aquest sentit, com això va absolutament en direcció contrària al seu plantejament, nosaltres votarem en contra.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara serà el torn del Partit Popular, amb la seva diputada Àngels Esteller. Endavant.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies, presidenta. El Grup Popular valora aquesta proposició presentada. Considerem que totes les accions que es puguin afavorir al que és el sector de l'automoció, que és un motor econòmic de Catalunya, no podem oblidar que és el catorze per cent del PIB, amb més de 143.000 treballadors i amb més de, en aquest cas, 1.600 empreses. No només és la indústria, sinó tota la indústria auxiliar, formada la majoria per pimes, i aquest suport és imprescindible a l'hora d'acompanyar totes aquestes empreses amb una transició que ja està aquí.

Ens pot agradar o no ens pot agradar, però és una transició a tot el món, global, i el que s'ha de fer és fer-la amb el sector, amb les indústries, no contra les indústries. I per això aquesta transició s'ha de fer amb mesures que tinguin capacitat les indústries d'anar absorbint i anar transformant, sense que sigui una penalització a la pròpia indústria que acabi enfonsant-la.

I en molts casos, aquesta transició no es fa amb els mitjans ni amb el suport que es requereixen perquè no tingui un perjudici afegit al que ja és la situació actual de gran transformació que està vivint tot el sector. Per tant, nosaltres el que considerem que cal fer-ho d'acord amb la indústria.

Aquest sector s'enfronta amb una incertesa reguladora important, amb una desacceleració de vendes, amb un canvi de la mobilitat personal de moltíssimes persones que tenen la multi mobilitat i, per tant, aquest canvi de mobilitat també afecta en aquest sector.

I, per tant, totes aquestes mesures d'incentius i de reduïda d'impostos el Grup Popular està a favor perquè creiem que el que s'ha de fer és desregularitzar, baixar impostos, baixar costos. Com s'ha dit, les matèries primes, l'electricitat, totes les

matèries i els factors, directament, que incideixen en aquesta indústria estan incrementant els costos i tot això és una qüestió...

Fitxer 9

...que hem d'abordar. I nosaltres, en aquest sentit, estem absolutament d'acord.

El que nosaltres considerem és que tant a Espanya com, dins d'Espanya, a Catalunya, la possibilitat logística, la possibilitat d'aplicar el coneixement tecnològic i la innovació en el sector és fonamental per assolir uns objectius que és baixar la contaminació de tots aquests vehicles. No per això s'han de suprimir, no s'ha de donar la guerra al cotxe. Nosaltres estem absolutament en desacord amb la guerra al cotxe. Cadascú ha d'utilitzar el mitjà de transport que consideri adequat.

Ara bé, el que hem d'intentar és que aquestes emissions siguin el més baixes possibles i per això s'ha reformat el Reglament de la Unió Europea, perquè aquest Reglament ja no va per la tecnologia, sinó per l'objectiu que persegueix, i ja no fa desaparèixer la combustió, sinó que estableix uns criteris per l'any 30 i per l'any 35 en base a uns objectius i aquests objectius considerem que són adequats i que avui en dia la tecnologia et permet fer-ho, i això és una cosa que anirà avançant dia a dia i, per tant, cada vegada es podrà anar aplicant. I el que hem de fer entre les administracions és afavorir aquesta transició i aquesta aplicació.

Per tant, el Grup Popular votarà a favor de la proposta. Ens abstindrem a la de les baixes emissions perquè discrepem de com s'està aplicant i no estem d'acord amb tota la normativa. En canvi, el que tampoc esperem és derogar-ho tot, perquè el que no estem d'acord és com s'està aplicant a Barcelona, com s'està aplicant a Catalunya, no és un tema de normativa, sinó d'executar aquelles qüestions i de valorar la capacitat d'adaptació amb un calendari i un cronograma que sigui efectiu i que sigui assumible.

I per altra banda, no podem votar a favor de la derogació del reglament de modificació de la Unió Europea perquè és un reglament que millora, com deia l'anterior, en el sentit que ja no penalitza ni elimina tècniques, sinó que va per objectius. Aquest és el motiu pel qual el Grup Popular valora totes aquelles propostes

que, veritablement, afavoreixin la indústria, afavoreixin el sector i, sobretot, els treballadors i també molts autònoms que depenen de tot aquest sector accessori a la indústria.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn..., perdó, que m'he canviat de full..., dels Comuns, amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. El senyor Ramírez ens porta avui una proposta de resolució amb un títol que sembla, d'entrada, amable: «Defensa i protecció del sector automobilístic», però quan llegeixes el text el que hi ha de debò..., no hi ha res de política industrial. El que hi ha és, únicament i exclusiva, la seva propaganda antipolítica.

VOX no defensa el sector, VOX el que vol és manipular-lo. No el protegeix, el posa al mig del foc creuat del seu relat negacionista. Perquè aquesta proposta es construeix sobre una mentida, que el problema del sector és el fanatisme climàtic i que, si eliminem les zones de baixes emissions i tombem la regulació europea, tornarem a un passat còmode. I això és enganyar, li he dit al diputat Elena, el món canvia igualment. Canvia la demanda, canvien els estàndards, canvien les cadenes de valor, canvien els competidors. Si tu et dediques a negar el canvi, el que fas és preparar la derrota industrial, les inversions que marxen, les pimes que no arriben, llocs de treball que es perden, i a vosaltres, a vostès, els és igual.

Li recomano llegir aquell llibre d'*On és el meu formatge*. Vostè és molt jove, segurament, per conèixer-lo, però li recomano que el busqui i el pugui llegir.

El que VOX pretén és fer-nos triar, presumiblement, entre salut i feina. O aire net o indústria, o llibertat de circular o drets. I això és la seva especialitat, aquesta política del fals dilema. La realitat és que si no afrontem la contaminació i el canvi climàtic, també perdrem economia, també perdrem productivitat, també perdrem salut i també perdrem futur. I el cost, com sempre, recau sobre els mateixos, els barris populars,

els infants, la gent gran, els treballadors i treballadores, a qui vostès volen comprar el vot.

I entrem al cor del text. VOX demana desfer el marc que dona certesa a la indústria i substituir-lo per incertesa, per improvisació i per conflicte. I després ho adoben amb aquella pluja d'incentius per comprar cotxes nous sense cap criteri social, cap criteri ambiental, sense cap condició. És a dir, xecs en blanc que acostumen a acabar beneficiant, a qui?, doncs, sobretot, a qui ja pot comprar, mentre que la gent que va justa queda fora. I aquesta és la seva recepta, desregular.

I ara, la seva diana preferida, les zones de baixes emissions. Miri, les zones de baixes emissions no són la mania d'un ajuntament. Són dues coses, són una obligació legal i són, sobretot, una política de salut pública. I aquí ve la segona mentida de VOX, que les zones de baixes emissions són antitreballadores. I el seu objectiu no és regular o desregular res, el seu objectiu és guanyar la batalla cultural pels seus interessos partidistes i partidaris.

VOX porta una proposta que vol eliminar restriccions i tirar diners sense criteri, i això no és política social, això és clientelisme amb bandera. És fer de la contaminació una identitat i, de la paràlisi, un programa. I això és profundament irresponsable perquè aquesta proposta juga amb dues pors a l'hora: la por de perdre la feina i la por a perdre llibertats. I al final, quan s'esvaeix la seva propaganda, el que queda és el mateix de sempre, la gent comuna pagant la factura.

Per això els Comuns votarem en contra d'aquesta proposta. I ho farem dient-los una última cosa, si tant els preocupa el sector, deixin de fer-lo servir com una trinxera ideològica. La indústria no necessita els seus TikToks. La indústria necessita estratègia, necessita inversió, necessita drets i necessita veritat. No les mentides d'un partit feixista, classista i opressor dels drets i de les llibertats com és VOX.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Partit dels Socialistes amb la seva diputada, la senyora Conchi Jiménez. Endavant.

Conchi Jiménez Cruz

Sí, gràcies. Bé, nosaltres, el Grup Parlamentari Socialista, evidentment, estem al costat dels treballadors i de les treballadores i de tota la indústria automobilística de Catalunya, com no pot ser d'una altra forma. I això s'està demostrant en totes les polítiques que està fent el Govern, amb els programes que està posant en marxa per tota l'electrificació dels vehicles.

Dit això, nosaltres no votarem a favor cap punt d'aquesta proposta de resolució. I començo pel primer punt. Ho ha dit el diputat de Comuns, les zones de baixes emissions són una mesura ambiental essencial per millorar la qualitat de l'aire de les àrees urbanes, on es concentren els nivells més alts de contaminació derivades del trànsit rodat, sobretot.

I actuar davant la superació de límits de contaminants, com pot ser el diòxid de nitrogen o les partícules en suspensió, com poden ser PM10 o PM2,5, és un tema que s'ha d'abordar i s'ha de treballar.

Eliminar aquestes zones comportaria un augment en les emissions contaminants, amb conseqüències directes sobre la salut, com bé s'ha dit abans, de la població i, sobretot, el compliment dels compromisos que tenim, ambientals.

No podem negar-ho tot. Hem de treballar en una línia i, ja començant pel primer punt, és això. O sigui, si no creiem que realment hem de treballar per intentar abordar aquest problema que tenim sobre la taula. A la intervenció del secretari general d'abans, ho ha comentat, tenim un problema de canvi climàtic i el problema no és eliminar aquestes zones.

Hem d'acompanyar les empreses, evidentment, però, evidentment, el Partit Socialista no anirà al costat del seu partit per treballar en la defensa del sector automobilístic.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Com que no hi ha hagut esmenes, passem a la votació.

Vots a favor?

Àngels Esteller Ruedas

Sí, jo vull demanar votació separada, que m'he oblidat.

La presidenta

Sí. D'acord.

Àngels Esteller Ruedas

El Grup Popular demana el punt 2, votació separada, i el punt 7, 1.

La presidenta

7, 1. D'acord. Doncs farem votacions del punt 2... O fem el 2 i el 7.1 junts? (*Veus de fons.*) Poden ser junts?

Àngels Esteller Ruedas

No.

La presidenta

No. D'acord. Doncs fem punt 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Dos del Partit Popular.

Aquest punt queda rebutjat per 14 vots en contra, 1 a favor i 2 abstencions.

Votem ara el punt 7.1.

Vots a favor?

Un de VOX.

Vots en contra?

Tota la resta.

Per tant, seran 16 vots en contra. Queda rebutjat amb 16 vots en contra i 1 vot a favor.

I ara tota la resta de punts de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Tres de PP i VOX.

Vots en contra?

Tota la resta.

Per tant, són 15 vots en contra i 3 a favor. Queda rebutjada també... *(Veus de fons.)*

Ai, 14, perdó. Queda també rebutjada tota la resta de punts d'aquesta moció.

Proposta de resolució sobre el sector de l'automoció

250-00699/15

I passem ara a la proposta de resolució sobre el sector de l'automoció. És una proposta presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i per defensar-la té un temps de tres minuts el seu diputat, el senyor Joan Canadell. Endavant.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, presidenta. Bé, tornem a parlar del sector d'automoció, que, com he dit abans, és un sector que està patint, és un sector molt important pel nostre PIB i, evidentment, amb un valor afegit que és dels alts, dels que ens interessa, amb una tradició històrica molt important, un sector que hem liderat durant anys a Europa o hem sigut una de les regions líders i, en aquest moment, està patint de forma important.

Nosaltres pensem que, segurament, com la resta de grups parlamentaris o la majoria de grups parlamentaris, que Catalunya l'hem de reindustrialitzar, hem de potenciar el sector industrial i, per tant, el primer que hem de fer és protegir aquells sectors que hem tingut, tradicionalment, i l'automoció és un dels més importants i, per extensió, en aquest moment, tota la mobilitat.

De fet, aquesta gravetat del sector que està patint va fer que fa, aproximadament, uns sis mesos es constituís una aliança estratègica que porta el nom de Fundació Movem, que incorpora la majoria de *clusters* i organitzacions representatives de la cadena de valor de la mobilitat a Catalunya, on hi ha el *cluster* de la indústria d'automoció, el Light Mobility Clàster, el *cluster* digital, el *cluster* de materials avançats, l'associació de municipis per la mobilitat. I, per tant, tenim, d'alguna manera, un sector que representa al món privat de la mobilitat i de l'automoció que

s'ha posat com a objectiu el generar propostes, projectes, per reactivar el sector i per aconseguir que tingui un futur molt millor i que es vagi reestructurant.

De fet, podem identificar, si veieu els seus documents fundacionals, que tenen ja més de cinquanta projectes en diferents àmbits, en l'àmbit de la digitalització, la sostenibilitat, la millora de la competitivitat, cadenes de subministrament, mobilitat i noves tecnologies, formació i talent i, fins i tot, hidrogen i nous vectors d'energia.

En aquests projectes hi han treballat d'una forma col·laborativa més de 1.600 empreses i entitats del sector, per tant, no estem parlant d'una cosa petita, d'una cosa poc representativa, sinó, realment, d'una plataforma que aglutina, pràcticament, tot el sector.

Per això nosaltres pensem que hem d'aprofitar aquesta situació, hem d'aprofitar que existeix aquest tremp del sector, que tenen ganes de fer feina, que tenen ganes d'impulsar aquests projectes i portar al màxim extrem la col·laboració públic-privada com, i aquí és on hi ha la proposta que fem nosaltres des de Junts per Catalunya, doncs donant suport a aquesta Fundació Movem i creant ajudes concretes, a través de convocatòries de subvencions, per poder ajudar a desenvolupar aquests projectes que la Fundació Movem està liderant en aquest moment.

Pensem que és una aposta de futur pel nostre model productiu, pel nostre sector de l'automoció, que és un dels més importants com he dit, i, per tant, que li hem de donar suport.

Ja avanço que hem transaccionat amb el Grup dels Socialistes els nostres dos punts en un de sol, i tots els grups parlamentaris teniu sobre la taula quina és la transacció que fem. Pensem que queda una mica curta, ens hauria agradat poder parlar d'imports, però entenem que tampoc és fàcil, ho acceptem. Però, en tot cas, sí que demanem el vot a favor per poder ajudar a col·laborar amb la Fundació Movem i reestructurar el nostre sector de la mà de la col·laboració públic-privada.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Partit dels Socialistes, amb la seva diputada, la senyora Conchi Jiménez. Endavant.

Conchi Jiménez Cruz

Sí, moltes gràcies. Primer de tot, ja ho ha comentat el diputat Canadell, que hem transaccionat, moltes gràcies per aquesta transacció, sí que és cert que parlàvem de quantitats.

Jo faré una explicació per explicar per què nosaltres, com a Grup Parlamentari Socialista... (*Veus de fons.*) Ah, sí? Sí? Segueixo? Ah, d'acord, d'acord. Perdó, perdó, que no sabia si...

D'acord. Llavors, per què nosaltres creiem que no és convenient posar una quantitat a aquest acord, a aquesta proposta de resolució.

El Departament d'Empresa i Treball està col·laborant amb la Fundació Movem des dels seus inicis. En concret, a través de l'Oficina ÒPTIMA, per a la Transformació de les Indústries de Mobilitat i Automoció. I es col·labora estretament per anar més enllà de la coordinació públic-privada. I des de la Direcció General d'Indústria ens consta que es participa a les reunions del patronat en qualitat de convidats.

En una primera mostra d'aquesta col·laboració públic-privada, el Departament d'Empresa i Treball, a través d'Acció, l'any 2024, ja que encara no tenim les dades del 2025, va subscriure un conveni d'ajut directe d'uns 30.000 euros per *cluster* de...

Fitxer 10

...l'automoció de Catalunya per a la creació de la plataforma d'innovació oberta i projectes col·laboratius per als membres de les entitats que conformaven la Fundació Movem.

Respecte al que es parla de col·laboracions. Es va posar en marxa per part del Govern de la Generalitat el Pla d'Impuls al Vehicle Elèctric, que contempla al seu Eix 4, que parla d'Indústria i Innovació, garantir que el sector sigui receptor d'unes quantitats mínimes d'ajuts i serveis per part de la Generalitat de Catalunya de suport a la seva transformació cap a l'automoció del futur, més elèctrica, connectada i autònoma.

Les mesures específiques són les següents. Reforçar la cadena de valor de la indústria del vehicle elèctric, proves pilot i desenvolupament dels projectes innovadors, formació professional i tècnica especialitzada per a l'impuls del vehicle elèctric.

Per al període 2025-2030, i vaig aquí a l'explicació que per això considerem que no s'ha de posar una quantitat específica, del període 2025 al 2030, el Pla preveu 135,2 milions d'euros, aproximadament, a través d'una gran varietat d'instruments de suport a la indústria des del Departament d'Empresa i Treball als seus organismes públics i a les línies de l'ICF.

Aquests instruments contemplen ajuts i serveis en les diferents fases del cicle de vida de les empreses del sector: generació de noves empreses, atracció d'inversions, internacionalització i mercats, innovació i recerca, inversions productives, reorientació estratègica, digitalització, reindustrialització, etcètera.

En funció dels pressupostos disponibles, l'evolució del Pla i de la indústria aniran considerant les accions, al temps que s'avaluarà de manera continuada amb la Fundació Movem i els seus membres les necessitats dels àmbits de suport no cobert.

Per tot això, nosaltres considerem que, com que ja hi ha un Pla en el que regula una quantitat, que si dividim la mitjana dels cinc anys, serien uns 27 milions i escaig. Per tant, consideràvem que no havia d'haver-hi una quantitat, sinó que... I per què 20? Per què no 10? O per què no 50? Creiem millor treballar per projectes i això és l'esmena que nosaltres hem presentat.

I disculpi, que m'he passat. Moltes gràcies per acceptar la transacció i votarem a favor, evidentment.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn d'Esquerra Republicana, amb el seu diputat, el senyor Joan Ignasi Elena. Endavant, gràcies.

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies, presidenta. Efectivament, i ho hem comentat abans, i en la línia del que deia el diputat Canadell, és un sector molt rellevant, ho és pels seus de treball, ho és per la qualitat dels mateixos, és pel creixement i per l'impacte que té sobre el PIB nacional del nostre país i, per tant, en aquest sentit és molt rellevant.

La transformació és necessària. Ha estat, històricament, ha hagut d'anar-la fent i ha d'anar acompanyada de les administracions i, per tant, ha de ser un objectiu de qualsevol govern fer aquest procés d'acompanyament.

Els reptes són brutals, des de, efectivament, el canvi climàtic i la transformació energètica que s'ha de produir en el sector, com també un context mundial molt complex que li ha portat moltes dificultats des dels subministres, crisi en els subministres en moments determinats, les crisis dels aranzels o una competència realment ferotge de països emergents o els conflictes armats, que han portat dificultats, per exemple, de subministres de mitjans, no?, per poder produir. I, en aquest sentit, és un sector que requereix del nostre suport.

També crisi, a vegades, de personal, és a dir, de manca de persones per treballar. I, per tant, en aquest sentit, la formació també dels treballadors del nostre país per poder ajudar i per poder treballar en el sector és molt rellevant.

És un sector que ha demostrat la seva capacitat de resiliència, la seva capacitat de transformació, d'adaptar-se i de créixer, de malgrat canviar i malgrat haver de transformar-se, seguir sent rellevant, seguir aportant un percentatge molt important del PIB al nostre país i de llocs de treball. I, en aquest sentit, requereix del nostre suport, del suport de les administracions.

I, per tant, la proposta de resolució que s'ha presentat em sembla que és molt adequada. Un exemple és aquesta Fundació, la capacitat del sector d'agrupar-se, d'ajuntar-se, de buscar sinèrgies per treballar plegats pel futur, per buscar horitzons compartits i poder-se transformar.

I, en aquest sentit, que les administracions, de la mà d'aquesta Fundació, que representa bona part del sector, doncs caminin plegats, ens sembla molt important. Com també el fet que s'apunti la necessitat de fixar línies de suport al sector per aquesta transformació. També, més enllà de si en aquesta proposta de resolució fem o no una aportació o una xifra concreta, que, segurament, probablement,

correspon més en els debats del Pacte Nacional per la Indústria o el debat pressupostari, que no pas una proposta de resolució. Però l'esperit del que diu la moció i el que diu en concret la proposta de resolució té tot el nostre recolzament.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Partit Popular, amb la seva diputada, la senyora Àngels Esteller. Endavant.

Àngels Esteller Ruedas

Sí, moltes gràcies, senyora presidenta. El Grup Popular, en l'anterior proposta, ja ha demostrat el seu suport en la indústria de l'automòbil. Representa el catorze per cent del PIB. És un sector fonamental i estratègic a Catalunya. La seva indústria és molt potent, però volem, especialment, posar l'accent en tota la indústria auxiliar, que és la que principalment exporta i la que està formada per pimes i, per tant, requereixen un major suport.

En aquest sentit, ja hem dit que hi ha una transformació global de tot el sector i, per tant, les administracions el que han de fer és afavorir aquesta transformació, acompanyar i fer-la amb ells i no enfonsar-los amb més normativa, amb més traves, amb més costos, perquè, certament, fins ara hi ha hagut una política d'indústria molt reactiva i molt poc proactiva a l'hora de poder afavorir totes aquestes transformacions.

I, a més a més, ara tots els factors geopolítics també sumen amb dificultats perquè aquesta incertesa de la normativa..., Xina, s'ha parlat de Xina, però no podem deixar de parlar de Marroc. Marroc està generant una captació d'inversions molt importants també en tot aquest sector i és una competència que ens estan fent molt més pròxima i molt més directa, que, en aquest sentit, cal adoptar mesures.

I després, un tema que depèn de tots nosaltres també, no només tot, però sí una part, els costos, l'energia, la logística, els impostos, tot això també grava i enfonsa al sector i les càrregues burocràtiques.

Per tant, nosaltres trobem molt favorable aquesta aliança de la Fundació Movem, aquesta aliança de col·laboració públic-privada a l'hora de poder abordar els temes

estratègics amb l'administració i fer projectes que facilitin i impulsin el que és la indústria i eliminin els obstacles que fins ara estan ofegant a una part del sector.

Nosaltres considerem que els projectes transformadors són molt positius, que el que s'ha de fer és fer que aquests projectes siguin efectius i que per això també es necessita que s'adopti una manera de gestió i de col·laboració que faci que aquests projectes es puguin anar materialitzant, perquè s'ha eliminat els 20 milions que parlen i diuen, no sabem si són 20 milions i tal. Però el que més important és una forma de governança que, veritablement, faciliti que els projectes s'executin i que després, naturalment, tinguem els recursos necessaris per poder-los impulsar. I tota la col·laboració amb l'empresa, amb l'administració i amb totes les institucions que formen part són imprescindibles i necessàries.

I és aquest motiu pel qual al Grup Popular li donarem suport en aquesta proposta, insistint que tot el que és el futur de la mobilitat s'ha de fer amb el sector, comptant amb el sector, amb les seves necessitats, ajudant-lo i no enfonsant-lo ni ofegant-lo en polítiques que, veritablement, els perjudiquen més que beneficien. I que tota la transició que s'ha d'arribar a fer amb el sector ha de ser una transició en col·laboració amb ells, aplicant la tecnologia més que la ideologia i afavorint el seu creixement i la seva fortalesa estratègica a Catalunya, a Espanya i a l'exportació a la resta del món.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn de VOX amb el seu diputat, el senyor Javier Ramírez. Endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidenta. Hoy se somete a debate la juventud de este diputado. Miren, yo, señor Elena, señor Mijoler, no sé si soy muy joven o no, pero sí que recuerdo un anuncio, y me gustaría que ustedes también lo recordaran. ¿Se acuerdan ustedes del anuncio de llévense ustedes, o cualquiera de nosotros, un Dacia Sandero por seis mil euros? ¿Lo recuerdan? ¿Saben lo que vale ahora un Dacia Sandero? Catorce mil euros. Han pasado diez años.

¿Y saben por qué? Les explicaré por qué. Porque el problema son ustedes. El problema es Bruselas y China. ¿Cómo ha sido ese proceso? Por el aumento de costes.

Miren, el bipartidismo, el socialismo, el Partido Popular y los separatistas aplican políticas climáticas que lo que hacen es disparar el coste productivo de los vehículos en Europa. Que les recuerdo que en Europa éramos los líderes en el mundo, en el sector de la automoción.

¿Qué pasa? Aumentamos los costes, aumenta la regulación, aumentan las imposiciones climáticas, los costes aumentan, la cuestión de la economía hace reducir las ventas. ¿Y qué hace? El siguiente motor. China. Que ve que los costes suyos son reducidos, no tiene las imposiciones climáticas que tiene Europa, no tiene las imposiciones económicas que tiene Europa ni España y, por tanto, puede fabricar a un coste menor. Y entra en el mercado de una manera desleal, incompetente. *(Veus de fons.)* Sí, sí, sí. De esa manera. Bruselas y China. Esto es lo que ha hecho reventar los precios en el mercado de la automoción.

Mire, hace diez años, la media de un vehículo se financiaba en cuatro años. Ahora hay familias que financian un vehículo hasta en diez años. ¿Usted es su modelo? ¿Qué tener que hipotecarse diez años para un vehículo? Porque yo quiero a esa época, no sé si la de los carros o la del carbón, pero quiero la época de cuando un Dacia Sandero valía seis mil euros y no catorce. Y no un coche eléctrico que vale entre cuarenta y cincuenta mil euros. No quiero eso. No quiero que familias dejen de ir a trabajar o de ir a llevar los niños al colegio porque no pueden entrar con su vehículo y tengan que comprarse un vehículo y tengan que financiarlo diez años para poder llevar a sus hijos al colegio. No quiero eso –no quiero eso.

Por tanto, ¿ustedes dicen que el mundo cambia? No, ustedes cambian las políticas a peor para que el mundo viva cada vez peor. Porque ustedes legislan en contra del bien común y, por supuesto, aquello que dicen ustedes, el interés general.

Por tanto, señor Elena, no sé si usted se pone nervioso, quizás no, pero sus compañeros sí, porque no sé cómo el señor Mijoler o la señora Cañigueral o el señor Albert, cuando va a visitar algún sindicato, cómo puede defender que por culpa de

sus políticas el coste de la vida actualmente es mucho mayor que hace diez años. Cuando los salarios ni suben ni se homologan a los costes de la vida.

Por tanto, nosotros lo que decimos es, un sector tan importante que crea tantos puestos de trabajo y que es fundamental para que pueda converger esa economía catalana, ustedes lo quieren destruir.

Y voy a acabar con una pequeña reflexión. Mire, señor Elena, ¿sabe a qué época quiero volver? A aquella... (*Veus de fons.*) Se lo voy a decir, a aquella en que los trabajadores de la automoción tenían los mejores coches y las mejores casas. Y, ahora, la situación es justamente lo contrario. ¿Por qué? Porque ustedes abren la puerta a China y a la inmigración ilegal.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn dels Comuns, amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Potser li haurà de tornar a donar la paraula al diputat de VOX perquè digui alguna cosa de la proposta de resolució de Junts, perquè s'ha limitat a contestar les intervencions anteriors.

I jo sí que li dic com vol vostè tornar. Efectivament, allò de «un coche para cada familia, un 600 para cada familia» i allò que no hi hagi drets. Perquè li diré també, el motiu principal que hi ha competidors en el sector de l'automoció fora d'Europa, té a veure sobretot amb drets i té a veure sobretot amb salaris. I aquesta és la realitat. I això és el que hauríem de veure i no pas les qüestions mediambientals, que, efectivament, això no és la causa.

Bé, anem al que toca, que és la proposta seriosa de resolució de Junts per Catalunya, que ens toca, jo crec que, ho hem dit abans, eh?, i que toca, ja ho deia el diputat Canadell. És un nervi sensible del país. Què fem perquè Catalunya continuï sent un país industrial en un moment en què la mobilitat i l'automoció viuen aquest canvi profund? I amb això estem absolutament d'acord.

Jo vull començar dient-ho clar, per això, els Comuns no venim a fer discursos del sector ni tampoc a mirar-los amb desconfiança, com a vegades sembla que es digui. El sector és clau, hi ha talent, hi ha enginyeria, hi ha cadena de valor, hi ha pimes, hi ha ocupació qualificada. I si no l'acompanyem bé, el risc no és només perdre vendes, el risc és perdre aquesta capacitat productiva i l'autonomia industrial. I si no el governem bé, no només perdem un sector, perdem capacitat productiva i perdem sobirania econòmica. Això, absolutament d'acord.

Per tant, la nostra posició és propositiva. Podem compartir l'objectiu d'impulsar la transformació i també de col·laborar amb Movem però que incorpori garanties i criteri públic. No perquè desconfiem d'un actor, de cap manera, sinó perquè quan es parla de recursos públics, cal orientar-los amb interès general, amb transparència i amb avaluació. I precisament perquè parlem d'un sector especialment estratègic, el paper del Govern ha de ser liderar i no només acompanyar.

Tres idees molt simples. Primera idea, transformar no és només innovar. Transformar vol dir que la innovació salti a la producció, que s'estengui per la cadena de proveïdors i que arribi a la pime, que arribi al taller, que arribi a l'auxiliar. Vol dir fer-ho amb drets perquè la transició tecnològica només serà sòlida si és també una transició laboral ordenada.

Segona idea. Diners públics, ho deia abans, criteri públic. Movem pot ser un actor-tractor, però el criteri d'una política pública no pot ser només de qui agrupa més o qui genera més consens, ha de ser què transforma més i amb quin retorn. I també amb quina coherència territorial, que l'impacte no quedi concentrat en uns pocs pols.

Junts proposa una convocatòria de 20 milions vinculada a objectius i línies de movem. I si hi ha 20 milions, els que siguin, els que corresponguin, fem-los funcionar amb criteris públics i amb accés real a tot l'ecosistema. La convocatòria ha de ser oberta, amb concurrència, amb criteris clars i amb avaluació. I aquesta és la nostra postura.

I tercera idea. Avui indústria i mobilitat són la mateixa conversa. La competitivitat industrial...

Fitxer 11

...dependrà també de l'ecosistema, la recàrrega, el manteniment, els serveis, la digitalització, les flotes. I per això la política industrial ha de tenir una dimensió també social i territorial, de la banda dels serveis. Que el canvi sigui accessible i que no concentri oportunitats només en uns quants.

I diem això perquè el repte no és només salvar un sector, aquest sector, és assegurar que aquesta transformació industrial reforça la capacitat productiva del país i preserva ocupació de qualitat. I aquesta és la responsabilitat pública que avui discutim i hauríem de discutir aquí, no de si Movem rep 10, 20 o 50 milions.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat.

Lluís Mijoler Martínez

Disculpeu, hi votarem a favor.

La presidenta

Gràcies. Ara és el torn del diputat Joan Canadell per defensar l'esmena.

Joan Canadell i Bruguera

Bé, d'alguna manera ja m'he pronunciat abans sobre l'esmena. Primer, agrair al Grup Socialista que hagin transaccionat, la voluntat sempre positiva de la Conchi per arribar a un acord, i això sempre s'ha de dir i agrair.

Dit això, jo crec que aquest pot ser un gran exemple que hauríem de fer transcendir en general a la societat. És a dir, quan hi ha un sector que amb els seus propis recursos i el seu propi talent té ganes de treballar per millorar el sector, per transformar el sector, que el Parlament de Catalunya s'hi aboqui de forma massiva, perquè, com a mínim, he comptat 118 diputats al 135 a favor d'això, crec que és un molt bon exemple del que ha de ser la política d'aquest país. Anem entre tots a sumar i a fer possible que la transformació del sector es faci d'acord amb el propi sector i amb el suport dels grups parlamentaris.

Per tant, sincerament els ho dic, agraït pel suport de tots vostès, m'agradaria que no quedés en paper mullat, m'agradaria que en el proper Pacte Nacional per la Indústria, que suposo que aviat es comunicarà i s'informarà de com queda, hi hagi una partida en la línia del que avui aprovem i, si és així, jo crec que el sector ens reconeixerà, que aquest Parlament no només fa postureig, sinó que, a més a més, serveix per ajudar els sectors i per transformar el país en el sentit que tots volem, que és cap a més valor afegit i cap a uns llocs de treball més dignes i amb més futur.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara passarem a votar, com a un únic punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Queda aprovada, 16 a favor i 1 vot en contra.

Proposta de resolució sobre l'equiparació salarial del tercer sector

250-00742/15

I passem al punt número 5, que és la proposta de resolució sobre l'equiparació salarial del tercer sector. Presentada aquesta proposta de resolució pel Partit Popular, per tant, és el torn de la seva diputada, la Míriam Casanova. Endavant.

Míriam Casanova Domènech

Gràcies, presidenta. Doncs, a finals de desembre, el Departament de Drets Socials i Inclusió, conjuntament amb el Departament d'Empresa i Treball, van presentar públicament els resultats de l'estudi global que quantifica l'impacte d'equiparar les condicions salarials del personal del sector social amb les del sector públic, social i sanitari en una xifra de més de 560 milions d'euros.

Per això ara el que demanem és, des del Partit Popular, que l'estudi també es presenti a la Comissió d'Empresa i Treball per poder tenir un debat serer i profund sobre el model i el procés d'equiparació per, progressivament, posar fi a les

desigualtats salarials i de condicions laborals que arrosseguem des de fa molts anys i que impacten negativament en la capacitat de retenció i estabilització dels equips professionals de les entitats i empreses del sector social i, en conseqüència, perjudiquen la qualitat i la continuïtat d'aquests serveis d'atenció social.

Entenem que és un tema molt rellevant i que hem de tractar per part de tots els grups parlamentaris per contribuir que s'assoleixin els millors acords en favor de l'equiparació salarial del personal del sector social. Per justícia social, però també perquè aquests professionals són els qui atenen a les persones més vulnerables, la gent gran, els infants, les persones amb discapacitat, persones amb manca de salut mental i entre altres col·lectius. I, a més, sense oblidar que tots ja estem exposats a necessitar-los tard o d'hora.

I considerem que ho hem de debatre en la Comissió d'Empresa i Treball, tenint present que un dels principals problemes del sistema de serveis socials és que està afectat per una gran fragmentació normativa amb l'aplicació de fins a vint convenis col·lectius. I aquesta diversitat és causa principal de les desigualtats laborals entre professionals que exerceixen funcions similars.

Per això rebutgem la primera esmena presentada pel Partit Socialista, perquè pretén evitar que aquest debat arribi a la Comissió d'Empresa i Treball on correspon. I, a més a més, de forma conjunta amb la Comissió de Drets Socials i Inclusió, tal com ens proposa el Grup de Junts, per la qual cosa sí que acceptarem la seva primera esmena transaccionada, tal com els hem fet arribar a tots els grups parlamentaris.

A més a més, la proposta té un segon punt, i és que, a partir d'aquí, considerem que el Govern ha de presentar en ambdues comissions del Parlament el calendari del procés d'equiparació salarial a partir del 2026, una vegada consensuat amb el sector social, els sindicats i les patronals afectades.

Per tant, creiem que no només ho ha de fer davant el grup de treball d'equiparació salarial, sinó també en les comissions parlamentàries pertinents i per això rebutgem la segona esmena del Partit Socialista.

Pel que fa a la segona esmena del Grup de Junts, ja s'ha donat compliment, per la qual cosa considerem que ha quedat desfasada i, si es manté, doncs no l'acceptarem.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Partit dels Socialistes, amb la seva diputada, la senyora Elena Díaz. Endavant.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, presidenta. De manera molt breu. Nosaltres, quan vam presentar aquestes esmenes era el mes de novembre, si no vaig equivocada, i la situació de l'informe doncs era un, i ara la situació de l'informe és una altra. L'informe està ja elaborat, ja està presentat, es pot consultar a la pàgina web del Departament de Drets Socials i Inclusió.

I, home, el meu grup no comparteix les afirmacions que ha fet la diputada del Partit Popular, això que el PSC vol evitar el debat sobre l'informe i les qüestions que li pertoquen, precisament perquè el PSC ja ha registrat, la va registrar abans del Nadal, la compareixença del secretari general del Departament de Drets Socials i Inclusió a la Comissió de Drets Socials i Inclusió per presentar les conclusions d'aquest informe. I no només això, sinó que també hem registrat la sol·licitud de compareixença del secretari general i del director general de Provisió de Serveis per aquesta comissió.

O sigui, nosaltres no hem volgut evitar el debat, simplement hem esperat que l'informe estigués acabat per demanar que compareguin el director general de Provisió de Serveis, com deia, i el secretari general, que, bé, també és una mesura, no? O sigui, en altres ocasions potser no cal fer una proposta de resolució per demanar la compareixença d'un membre del Govern, sinó que tots els grups parlamentaris tenim la capacitat de registrar, directament, la sol·licitud de compareixença de qualsevol membre del Govern perquè vingui i a comparèixer en aquesta i qualsevol altra comissió.

Però, repeteixo, el Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar abans del Nadal ho va fer a la Comissió de Drets Socials i Inclusió i ara ho ha fet per la Comissió d'Empresa i Treball. Suposo que a les properes comissions, si no és aquesta, la

setmana que ve, serà la següent, podrem votar aquestes dues sol·licituds de compareixença.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de Junts per Catalunya. La seva diputada, la senyora Noemí Nieto. Endavant.

Noemí Nieto i Fumanal

Gràcies, presidenta. Des de Junts volem començar reconeixent aquesta proposta que ens presenta avui el Partit Popular, que aborda una problemàtica real i urgent, que és la situació de desigualtat salarial que pateixen els professionals del sector social respecte al sector públic. I la dificultat creixent per retenir talent en un àmbit clau pel benestar del nostre país, recordant que més de la meitat del tercer sector recau en la cura de la gent gran, la part del sector més gran.

Compartim el diagnòstic, el sector social està tensionat, amb plantilles cansades, alta rotació i un risc evident de precarització estructural. I això, al final, no només afecta els professionals, sinó també a la qualitat i a la continuïtat de l'atenció a les persones més vulnerables.

Ara bé, des de Juntsensem que la proposta, tal com estava plantejada, no acaba de captar tota la complexitat del problema i per això hem presentat una esmena, que ha estat transaccionada, perquè entenem que les diferències retributives i de jornada, hi ha els dos punts, no es donen en un sol pla, sinó en dos nivells diferenciats que cal abordar de manera explícita.

En primer lloc, hi ha una desigualtat clara entre el sector social gestionat per entitats del tercer sector i del sector social de gestió pública directa. Per tant, dintre el sector, en funció del teu NIF, hi ha diferències retributives, i que són professionals que fan les mateixes funcions amb la mateixa responsabilitat i exigència.

I en segon lloc, i això també és fonamental, existeix una segona bretxa, sovint invisibilitzada, entre el sector social i el sector sanitari públic i també potser l'educatiu. Dos pilars essencials de l'estat de benestar però amb nivells de reconeixement, carrera professional, retribució molt diferents. Aquesta diferència econòmica i de jornada anual està generant fuga de professionals, frustració, desmotivació,

especialment en perfils compartits com psicòlegs, infermers, treballadors socials, educadors i metges. Si no reconeixem aquesta doble realitat, correm el risc de fer una equiparació parcial que continuï deixant col·lectius enrere, i recordem que és bàsic perquè s'ha creat una agència integrada social i sanitària justament al darrer curs, no?

Des de Junts defensem un principi molt clar, responsabilitat i igual reconeixement, igual dignitat professional, independentment si el servei el presta una entitat social, l'administració pública o un dispositiu sanitari.

També volem deixar clar que l'equiparació salarial no pot ser només una operació tècnica pressupostària, ha d'anar acompanyada de finançament estable, actualització real de tarifes, millora de condicions laborals i un compromís ferm amb la qualitat del servei. No podem construir un sistema social fort sobre la precarietat dels seus professionals.

Per això valorem positivament que es parli d'estudi d'impacte, de calendari i reclamem que aquest estudi s'incorpori, a veure, si es pogués ampliar, seria una segona proposta, que l'anàlisi que es fes de diferents sectors.

I donarem suport i comprometre'ns a treballar per aquest tema durant aquest 2026. Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn d'Esquerra Republicana, amb el seu diputat, el senyor Jordi Albert. Endavant.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, presidenta. Bé, sobre aquesta qüestió, en efecte, aquesta és una proposta de resolució que nosaltres creiem que ha quedat força desfasada, en el sentit que l'estudi ja s'ha presentat al novembre del 2025.

Lògicament, cada grup parlamentari, en ús de les seves atribucions, pot presentar o demanar una sol·licitud de compareixença per tal que o bé els autors de l'estudi o bé, en aquest cas, responsables del Govern puguin venir a exposar-lo i a explicar-lo

i d'aquesta manera també poder participar. Per tant, creiem que no cal presentar una proposta de resolució per demanar una compareixença. Hi ha altres mecanismes.

En qualsevol cas, jo volia aprofitar també la intervenció per posar damunt de la taula un parell o tres de reflexions. La primera és que és, precisament, el Partit Popular, que és qui acostuma a aprovar pressupostos i a votar sistemàticament en contra d'iniciatives que combaten les desigualtats i que busquen, precisament, la millora de la situació que viuen moltes persones amb vulnerabilitat al nostre país, qui ens presenta aquesta proposta que va, precisament, en la línia de cercar l'equiparació salarial.

Jo vull denunciar aquesta hipocresia perquè, de fet, el tercer sector social de les Illes Balears ha denunciat públicament els pressupostos acordats entre el PP i VOX. Mentre el PP i VOX estan acordant pressupostos als Balears, volen acordar governs a Extremadura, els tenen a Múrcia, els volen acordar en altres territoris, ens presenten aquí iniciatives que semblen defensar les classes populars i semblen combatre les desigualtats, quan el que estan fent és fomentar-les sistemàticament amb les seves votacions parlamentàries i fomentar-les sistemàticament amb els governs que vostès proposen.

D'altra banda, una altra reflexió que crec que és interessant. Es critica, permanentment, la pressió fiscal, els impostos que s'han de pagar, fins i tot s'associa al pagament d'impostos a la precarització de salarial. D'on pensen que sortiran aquests diners? D'on sortiran aquests diners que vostès estan reclamant que es posin damunt de la taula? D'on sortiran? Doncs la gran majoria sortiran dels convenis, la gran majoria sortiran de l'actualització de tarifes i la gran majoria sortiran, precisament, dels impostos que paguem entre tots i totes i que fem molt ben fet de pagar-los. Aquí tenen un exemple de per què s'han de pagar impostos.

Vostès mateixos presenten aquesta iniciativa que se sustenta, essencialment, en el pagament dels impostos i en l'aportació al bé comú i col·lectiu dels treballadors i les treballadores d'aquest país i també d'empresaris, patronals, etcètera.

Quina és la gran diferència? Que vostès volen que no paguin impostos els que més guanyen i nosaltres volem que paguin molts més impostos els que més guanyen.

Aquesta és la gran diferència. Per tant, sí, que els paguin i que els paguin molt per poder satisfer aquestes necessitats.

I en tercera qüestió i tercera reflexió. Em sembla que és important també destacar que en l'àmbit de l'equiparació salarial, un seixanta-set per cent d'aquesta actualització afecta, directament, a les persones que treballen amb gent gran, que són, precisament, les persones més precaritzades, els sous més baixos.

Per tant, em sembla que és de justícia que això es dugui a terme i, d'altra banda, l'Esquerra Republicana ha presentat moltes iniciatives...

Fitxer 12

...perquè això passi.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn de VOX, amb el seu diputat, el senyor Javier Ramírez. Endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidenta. El señor de Esquerra no sé si se ha enterado mucho de lo que ha pasado en Extremadura, el Partido Popular se ha negado a negociar los presupuestos, por eso hemos ido a elecciones. No sé de qué está hablando usted, de qué presupuestos... *(Veus de fons.)* Es que, de verdad, es que... En fin. Dejen de engañar a la gente. Pero, en fin, no pasa nada, no... *(Veus de fons.)* No pasa nada, no pasa nada. Usted habla de Extremadura. No pasa nada. No se pongan nerviosos. *(Veus de fons.)* A ver si Illa..., Ojalá Illa convoque elecciones si no tiene los presupuestos. Veremos a ver qué hace.

Mire, seamos un poco honestos y entremos en materia. Lo de la equiparación salarial es un tema delicado. Muy delicado porque bajo, depende de qué tipo de argumento, se da a entender a que todo el mundo tiene derecho a una equiparación salarial y aquellos que deben cumplir con la misma tarea y cobrar lo mismo en otras cuestiones no se hace. Como, por ejemplo, la equiparación salarial que estamos

viviendo de manera reiterada con la Guardia Civil, la Policía Nacional y los Mossos de Esquadra. Esto a ustedes no le interesa, a la bancada izquierda.

Pero, en cambio, en esta materia... Miren, yo les voy a ser muy claro, es que es una falacia. La equiparación salarial que aquí se propone es una falacia porque una misma titulación no implica el mismo trabajo. El empleado público ha superado un proceso selectivo distinto para asumir funciones con una responsabilidad jurídica y administrativa diferentes a las del ámbito privado. Imponer el mismo sueldo por decreto ignora completamente esas diferencias sustanciales y desvirtúa la naturaleza de los trabajos, rompiendo la lógica de una función pública de la jerarquía de responsabilidades.

Además, esta medida supone un intervencionismo liberticida que asfixia la viabilidad del tercer sector. Obligar a las entidades sociales a asumir costes públicos con recursos privados es condenarles al cierre, destruyendo la colaboración público-privada en favor de un monopolio estatal ineficiente. No se puede defender el bienestar social arruinando a quienes prestan el servicio y cargando la factura, vía impuestos, sobre la espalda de las familias españolas, que realmente es lo que se está hablando aquí.

Por tanto, si ustedes lo que quieren presentar un informe para explicar cuál ha sido el proceso, cuál es el coste, etcétera, fantástico, solo faltaría. Ahora, la equiparación salarial no. Eso hay que medirlo muy bien. En qué escalas laborales, sobre todo, en qué trabajos. Es decir, insisto, tener la misma titulación no implica tener el mismo trabajo y, por tanto, no la misma retribución.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn dels Comuns, amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Hi ha debats que, quan els escoltes, quan escoltes parlar o escoltes la intervenció del PP o de Junts, doncs semblen que siguin només tècnics, no? Però quan mires i rasques una miqueta, doncs te n'adones que no ho són gens.

I aquest és un debat que és profundament polític.

Quan parlem d'equiparació salarial del tercer sector, no parlem merament d'un concepte administratiu. Parlem de la vida quotidiana de milers de professionals, majoritàriament dones, que cada dia fan possible que aquest país no s'esquerdi, a centres residencials, a serveis d'atenció domiciliària, a recursos d'infància, de discapacitat, de salut mental, d'exclusió.

I precisament per això, avui també hem de parlar de credibilitat. El PP parla aquí de salaris, però quan ha tingut l'oportunitat real al Congrés dels Diputats de votar millores salarials, de reforç de drets laborals, de protecció de convenis, de mesures contra la precarietat, què hem vist massa vegades? Doncs el mateix patró. Han votat en contra, han bloquejat, han aigualit, han retallat l'ambició o s'han posat discretament de perfil.

I quan governen, ja s'ha dit també, a massa territoris el tercer sector acostuma a quedar relegat, infrafinançat, amb tarifes curtes i amb concursos que premien el preu abans que la qualitat. Per tant, si avui el PP vol fer bandera de l'equiparació, el mínim és que no sigui un titular i que això sigui un compromís.

Des dels Comuns compartim, efectivament, el diagnòstic de fons. No hi pot haver funcions equivalents amb condicions desiguals segons el model de gestió. Puntuo. En serveis socials, educatius, d'atenció domiciliària, de salut mental, comunitària o d'inclusió, el valor són les persones que cuiden i que acompanyen. Si la retribució és inferior en entitats del tercer sector que presten serveis finançats amb recursos públics, no ho oblidem, el que es deteriora no és només el salari, es debilita la continuïtat de l'atenció, es perd talent i, sobretot, es fractura la igualtat.

Per això, la proposta només tindria sentit si s'aguanta sobre tres pilars. L'estudi d'impacte ha d'anar, i esperem que així sigui, més enllà del cost salarial i, per tant, incorporar perspectiva de gènere, territorial, qualitat assistencial, subcontractació i cadena de valor, la carrera professional i la formació, l'impacte pressupostari plurianual, també s'hi han referit abans, amb una revisió i actualització dels mòduls i tarifes. Hem de parlar d'un finançament plurianual i corresponsable.

L'equiparació no pot recaure en els marges de les entitats. Cal un compromís explícit als pressupostos del 2026 i següents. I revisió de mòduls i concerts amb indexació

automàtica a costos reals. Hi serà aquí, el Partit Popular? I cal fer un cogovernança també amb el món local.

I, per últim, una traçabilitat i garanties laborals. Qualsevol increment ha d'arribar a nòmina. Hi ha d'haver clàusules de traçabilitat i auditoria de l'impacte, límit de la subcontractació en serveis essencials i requisits de conveni aplicable.

Votarem a favor, evidentment, però també ho diem, si el PP vol parlar de salaris, que ho faci amb coherència i amb fets, i no només amb papers, perquè la vida de la gent no pot dependre d'un titular.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn de la diputada Míriam Casanova per posicionar-se sobre les esmenes.

Míriam Casanova Domènech

Molt bé, presidenta. Doncs bé, el que vull és en conjunt agrair a tots els grups parlamentaris l'interès ja per debatre sobre aquest tema tan rellevant, però, realment, nosaltres el que demanem és un primer pas, que és que ens presentin l'estudi. Aquesta proposta el que demana és, per part del Partit Popular, reclamar un debat, un debat serè, profund, sobre el model, sobre l'estudi, sobre el procés d'equiparació, sobre el calendari, per arribar a aquesta igualtat salarial i de condicions laborals entre els professionals del sector social i del sector públic social i sanitari. I que es faci en aquestes comissions, les comissions que pertoca, Drets Socials i Empresa i Treball.

En aquest sentit, els demanem el suport i el que deriva de les seves intervencions és que tenen ganes de debatre i ja veurem, no?, al final, qui s'emporta el titular en funció, realment, del compromís i la feina feta per cadascun dels grups parlamentaris.

Però el que no podem acceptar és que un bon Govern actuï d'esquena al Parlament de Catalunya. Nosaltres entenem que és incompatible, que no pot ser, i menys encara en un tema tan rellevant i sensible com és el de l'equiparació salarial i de condicions laborals.

I és, especialment, a la Comissió d'Empresa i Treball on pertoca tractar l'orientació del procés d'equiparació salarial en el sector social i la simplificació i ordenació de l'actual mosaic de convenis col·lectius, sempre respectant la negociació col·lectiva i les particularitats dels diferents subsectors.

Per últim, com veig que en queden encara uns segonets, no em puc estar..., eh? Nosaltres, quan vam començar el mandat, vam dir, el primer que s'ha de fer és una auditoria de tota la despesa pública. El Govern no ho va voler fer. Però és que els diputats tampoc tenim el dret de poder fiscalitzar la despesa pública. Però si fos així, seria molt fàcil demostrar que amb millor gestió, reduint superestructura i reduint despesa pública, perfectament és possible aplicar menys impostos. I de fet, doncs és això el que està demostrant el Partit Popular en les comunitats autònomes on governa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara passaríem a fer la votació. Ha de ser vot separat? (*Veus de fons.*) Un sol? D'acord. Doncs, votarem el punt 1 i el punt 2 al mateix moment.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstenció?

Queda aprovada aquesta proposta de resolució amb 16 vots a favor i 1 abstenció.

Donarem per acabada aquesta comissió.

S'aixeca la sessió. Molt bona tarda a tothom.

La sessió s'aixeca a...